

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ
CÔNG-BÌNH BÁC-ÁI TỪ-BI

HUẤN TỪ
ĐỨC CHÍ TÔN
1965 – 1985

THÁNH GIÁO SƯ TẬP
5-2012

Ebook được làm theo ẤN-BẢN phổ biến trên nhiều Websites khác nhau. Mọi góp ý, đề nghị thay đổi, sửa chữa những sơ sót, có thể có, xin vui lòng gửi email vào địa chỉ: *tamnguyen351@live.com*

Thành thật tri ơn **CƠ-QUAN PHỔ-THÔNG GIÁO-LÝ ĐẠI-ĐẠO, VÀ BAN QUẢN LÝ NHIỀU WEBSITES KHÁC NHAU CỦA CÁC TỔ CHỨC CAO-ĐÀI** đã bỏ nhiều tâm-huyết và công sức trong việc sưu tập, đánh máy, in ấn hay phổ biến trên website ngõ hầu **GIÁO-LÝ ĐẠI-ĐẠO** được phổ truyền rộng rãi, cùng lưu lại di-sản tinh-thần vô-giá cho thế-hệ hiện tại và nhiều thế-hệ tiếp nối mai sau.

California, 06/09/2012

Tâm Nguyên

HUẤN TỪ
NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ
1965–1985

Mục Lục

- 1. ĐẠO THẦY KHAI CHỈ CÓ MỘT**
MINH ĐỨC ĐÀN, Tuất thời mừng 10-7 Ất Tỵ (6-8-1965) —
NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ 9
- 2. TÌNH THƯƠNG TẠO HÓA ĐƯƠNG NHIÊN**
THIÊN LÝ ĐÀN, Tuất thời, 29 tháng Chạp Ất Tỵ (20-01-1966) —
THƯỢNG PHẨM Cao Huỳnh Cư & HỘ-PHÁP Phạm Công Tắc & NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ. 15
- 3. MỞ RỘNG TÌNH THƯƠNG**
NGỌC MINH ĐÀI, Tuất thời 29 tháng chạp Bính Ngọ (8-2-1967) —
NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ 21
- 4. HUẤN TỬ ĐỨC CHÍ TÔN**
NGỌC MINH ĐÀI (VĨNH HỘI - SÀI GÒN), Hội thời Rằm tháng 2 Đinh Mùi (25-3-1967) —
NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ. 27
- 5. HUẤN TỬ XUÂN MẬU THÂN CỦA ĐỨC CHÍ-TÔN**
MINH LÝ THÁNH HỘI, Mừng 09 Tháng Giêng Mậu Thân (7-2-1968) —
NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ. 31
- 6. VÌ SAO THƯỢNG-ĐẾ MỞ ĐẠO TẠI VIỆT-NAM?**
THIÊN-LÝ ĐÀN, Tuất thời 30-10 Mậu-Thân (19-12-1968) —
NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ. 35
- 7. HUẤN TỬ XUÂN KỶ-DẬU CỦA ĐỨC CHÍ-TÔN**
NAM-THÀNH THÁNH-THẤT, Ngọ thời mừng 1 tháng Giêng Kỷ-Dậu (17-02-1969) —
NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ. 39
- 8. HUẤN TỬ ĐỨC CHÍ-TÔN VỀ SỰ THƯƠNG YÊU**
HỘI THÁNH HẬU GIANG MINH CHƠN ĐẠO, Ngọ thời 14 tháng 7 Kỷ-Dậu (28-8-1969) —
NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ 41
- 9. HUẤN TỬ ĐỨC CHÍ-TÔN XUÂN CANH-TUẤT**
NAM-THÀNH THÁNH-THẤT, Tuất thời Mừng 1 tháng Giêng Canh-Tuất (6-2-1970) —
Ngọc Hoàng Thượng Đế. 49

-
10. **HUẤN TỬ ĐỨC CHÍ-TÔN XUÂN TÂN-HỢI**
*NAM-THÀNH THÁNH-THẮT, Ngọ thời, mừng 1 tháng Giêng
Xuân Tân-Hợi (27-1-1971) — NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ 53*
11. **ĐẮC NHỨT**
*CƠ QUAN PHỔ THÔNG GIÁO LÝ, Tuất thời, Rằm tháng
3 Tân-Hợi (10-4-1971) — NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ 57*
12. **NGÀY THIÊN QUAN TỬ PHƯỚC**
*CƠ QUAN PHỔ THÔNG GIÁO LÝ, Tuất thời, Rằm tháng
Giêng Nhâm Tý (29-2-1972) — NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-
ĐẾ. 63*
13. **HỒNG ÂN XUÂN QUÍ SỬU**
(GIÁ TRỊ CỦA SỰ YÊN LẶNG)
*CƠ QUAN PHỔ THÔNG GIÁO LÝ, Tuất thời 30 tháng Chạp
Nhâm-Tý (2-2-1973) — NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ 67*
14. **LÝ HUYỀN NHIỆM CỦA MÙA XUÂN**
*CƠ QUAN PHỔ THÔNG GIÁO LÝ, Hợi thời, 30 tháng 12
Quý Sửu (22-1-1974) — NGỌC HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ. 71*
15. **THÁNH TÂM LÀM NÊN VƯƠNG ĐẠO**
*NGÀY RẪM THÁNG GIÊNG, năm Đinh-Tỵ (4-3-1977) —
NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ 77*
16. **ÂN XUÂN CỦA ĐỨC CHÍ TÔN ĐẠI TỬ PHỤ**
*CƠ QUAN PHỔ-THÔNG GIÁO-LÝ, 30-12- Canh Thân (4-
2-1981) — NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ. 81*
17. **MINH CHỨNG SỰ ĐẮC QUẢ**
CỦA ĐẠO TRƯỞNG HUỆ LƯƠNG
*MINH LÝ THÁNH HỘI, ngày 7-6-Tân Dậu (8/7/1981) —
NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ 85*
18. **ĐỨC CHÍ TÔN CHẤM THI HỌC KỲ 20 NĂM ĐẦU**
*CƠ-QUAN PTGL, ngày 18-02, Nhuận Ất Sửu (07/04/1985)
— CHÍ-TÔN THƯỢNG-ĐẾ 89*
-

GIỚI THIỆU

“**HUẤN TỪ ĐỨC CHÍ TÔN**” là kết tập tổng hợp những bài Huấn Từ dạy Đạo lý của **Đức Chí Tôn** trong nhiều đàn cơ khác nhau từ những năm 1965 – 1985. Những bài dạy Đạo trong tập sách này được sưu tầm từ nhiều nguồn khác nhau; trong đó phần lớn là từ mạng lưới toàn cầu (Internet), và một số bài từ bản in mà chúng tôi may mắn có được. Dù từ nguồn nào, Internet hay bản in, cũng đều do **CƠ QUAN PHỔ THÔNG GIÁO LÝ** kết tập, in ấn, và phổ biến đầu tiên. Vì thế chúng tôi xin được bày tỏ lòng biết ơn sâu xa của chúng tôi đối với chư vị Tiên Bối đã dày công sưu tập những bài giảng Đạo quý giá này để lại di sản Giáo Lý vô giá cho nhiều thế hệ tiếp nối mai hậu.

Đa số các bài cơ được thu thập từ nguồn tài liệu phổ biến trên Internet, nên rất có thể, có nhiều sơ sót, khiếm khuyết mà chúng tôi không thể nào kiểm chứng được vì thiếu tài liệu gốc, vì thế nếu chư Đạo Hữu, Đạo Tâm khi xem phát hiện được những sơ sót, sai lầm, hoặc có được những bài mà không có trên tập sách này xin vui lòng chia sẻ. Mọi góp ý xây dựng xin gửi điện thư vào địa chỉ sau đây: *tamnguyen351@live.com* Khi nhận được bài bổ túc hay ý kiến, chúng tôi sẽ cố gắng chỉnh sửa, hiệu đính, cập nhật để trong tương lai chúng ta có được một quyển sách đầy đủ, trọn vẹn và hoàn hảo, thành thật tri ơn.

Trân trọng,
California, 06/09/2012
Tâm Nguyên

1. ĐẠO THẦY KHAI CHỈ CÓ MỘT

MINH ĐỨC ĐÀN, Tuất thời mùng 10-7 Ất Tỵ (6-8-1965) — NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ

Bạch Hạc Đông Tử, chào chư Thiên mạng lương đài, Tiểu Thánh tuân lệnh báo đàn, **CHÍ-TÔN** giá ngự, Thiên Mạng thành tâm nghinh tiếp. Tiểu Thánh xuất ngoại ứng hầu, thăng.

(TIẾP ĐIỂN:)

NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ **Kim Viết CAO-ĐÀI Giáo Đạo Nam Phương**

Thầy các con, Thầy mừng các con đấng đấng.

Giờ này, Thầy đến với các con nơi đây, bởi lòng nhiệt thành của các con Chúc-Sắc hướng đạo cùng sự thỉnh nguyện của nhơn sanh trong tỉnh Định Tường. Thầy miễn lễ, các con an tọa.

Các con! Ngươn Hội đáo kỳ, vạn vật đổi thay. Phật, Tiên, Thánh, Thần từ cõi Hư Vô đến trần gian giúp Thầy khai mồi Đạo để cứu rỗi quần linh trở về nguồn gốc. Nơi cõi trung, hạ giới, các đấng âm hồn, nạ qui cùng đến cõi thế gian tranh nhau lập công bồi đức để trở lại cõi trường tồn chánh giác và cũng để dìu dẫn những tâm phàm bất chánh, vị kỷ vị thân, nương Đạo tạo đời, nhiều hại nhân sinh, vào hố sâu vực thẳm.

Bởi lý do đó nên Thầy thường dặn dò nhắc nhở các con hãy học hành theo đạo luật, pháp chánh, cùng Thánh Dụ Qui Điều, mới khỏi bị lầm lẫn giữa vàng thau bạc thiếc, đen trắng, sáng tối, thiệt hư.

Các con rất diễm phúc mà được gặp đích thân Thầy đến mở đạo tại góc đất Việt Nam này, đem chánh pháp phổ truyền, đem lòng từ bi ân xá, để các con nào sớm giác ngộ cùng giác tha những kẻ còn đứng ngoài vòng Đạo Giáo trở về mái nhà lương thiện, cùng nhau hấp thụ điển lành cùng đạo lý, để làm động lực thúc đẩy bản thân thi hành công đức, phổ độ chúng sanh được thuần lương thiện mỹ, hầu tái lập đời Thượng-Nguơn Thánh-Đức.

Thầy hằng nói: **Chi phái là đường hướng phổ độ chúng sanh, mà cũng là cửa ngõ mở rộng để yêu quái tà thần chen vào làm ly gián kế, hãm hại các con, xa Thầy phản bạn.**

Các con ôi! Hãy nhìn, kìa bao cuộc dinh hư tiêu trưởng của thế sự, rồi nhìn lại trên bước đường hành đạo của các con. Trước kia, Đạo Thầy khai chỉ có một, nhưng vì gặp những trường hợp đặc biệt, những cảnh trạng dị đồng, mà gây bao cảnh ly tán, diễn qua mấy lớp trong bốn chục thu dư, rồi đưa đến trạng huống ngày nay. Đau lòng không hơi các con! Nếu Thầy có thể hiện thân Chúa Jésus, các con sẽ thấy những dòng máu đỏ chảy lan trên mảnh dư đồ chữ S. Nhưng các con sẽ thấy, nếu các con muốn, khi các con có động mối từ tâm.

Các con ôi! Hiện trạng đã chứng minh cho những gì Thầy đã nói. Ngày nay Chúa Jésus không hiện thân, mà chính những dòng máu đỏ đã chảy lan khắp cùng trên non sông đất Việt. Thầy thăm thương các con! Thầy rất

đau lòng nhìn thấy cảnh trạng ngày nay, nhưng đó không phải đợi đến ngộ cảnh rồi kêu rên trong chỗ tiêu cực, mà chính Thầy đã biết trước và nói trước với các con cách đây bốn mươi năm dư.

Thầy hằng khuyên các con: Khi hiểu Đạo hãy mau bưng hành Đạo, xây dựng Đạo. Nếu trễ một ngày là sanh chúng khổ một ngày, trễ mấy mươi năm thì nhân loại khổ mấy mươi năm. Tại vì đâu hỡi các con? Có phải bởi tư tâm, vì bản ngã ở chánh kiến, tại dị đồng, làm những chướng ngại vật cản ngăn lối bước của khách lữ hành trên đường cứu nhân độ thế. Chúng sanh đau khổ, chính Thầy đau khổ. Chúng sanh ly tán như lòng Từ Phụ ly tán!

THI

*Linh căn là hiện bản thân Thầy,
Một khối Linh Quang chiếu xuống đây,
Chúng nó khổ đau, Thầy cũng thế,
Làm sao sớm dứt cảnh tình này.*

Các con ôi! Dòng nước muôn sông cũng đổ vào biển, nhánh nhóc cũng trở lại cội. Tam Giáo rồi cũng qui lại một nguồn xuất phát từ buổi khai Thiên lập địa. Hiểu như vậy để các con hằng ngày thận trọng trong việc làm, hòa hiệp đó đây, tương thân tương ái, liên giao đoàn kết để sửa soạn cho ngày Đạo Thầy thống nhất, mà việc cầm cờ chạy hiệu, đứng mũi chịu sào, thành bại nên hư, là do bởi các con, vì các con là điển hình.

THI

Đời chẳng loạn ly, Đạo chẳng khai,

Đạo khai sắp đặt cuộc an bài,
An bài như loại do hòa hiệp,
Hòa hiệp không còn ba, bảy, hai.

THI BÀI

Tình Tạo Hóa háo sanh muôn vật,
Máy Kiên Khôn chất ngất chờ che,
Thu qua, Đông đến, Xuân, Hè,
Vận hành thời tiết tứ bề dưỡng nuôi.

Cõi phạm tục an ngôi định thú,
Chốn Hư Vô nắm giữ quyền năng,
Hong ân vô lộ rưới chan,
Sanh sanh, hóa hóa, trên đàng hóa sanh.

Người mang máy tối linh xuống thế,
Vạn vật đều chấp chế trị vì,
Thiên nhiên màu sắc những chi,
Là Thấy tô điểm tân kỳ lịch xinh.

Con có nhìn hiện tình sự thế,
Hiện tình kìa dâu bể điêu linh,
Hiện tình chiến họa đao binh,
Hiện tình non nước như sinh khổ nạn.

Thầy khai đạo là toan cứu cánh,
Tình thức con trong cảnh đau sâu,
Đã không chia biệt Á, Âu,
Một dòng một giống lẽ đâu nở đành.

Hỡi chức sắc đàn anh sứ mạng,
Hỡi nhưn sanh dưới bảng Cao Đài,
Tiên Thiên nhứt khí hóa khai,

*Vạn thù qui nhứt không sai lẽ Trời,
Vui chi con trong thời chiến loạn,
Tranh chi con giả trạng vị ngôi,
Bớt lần bày vẽ con ôi!
Đau lòng Từ Phụ nặng lời gièm pha!
Con hãy giữ dĩ hòa vi quý,
HÒA mới tường đạo lý cao siêu,
Môi không phạm luật Thiên Điều,
Mới mong anh dắt em dẫu sớm hôm.
Đạo thống nhứt bao gồm toàn thể,
Sử Đạo còn dành để chép ghi,
Long Hoa Đại Hội trường thi,
Hữu công tắc thưởng, không vì, chẳng tỵ.*

THI

*Thầy chứng tâm thành lễ hiến dâng,
Đàn trung nam nữ gọi thâm ân,
Gia công dẫu dẫn trên đường đạo,
Mà giải oan gia nghiệp chướng lần.*

Thầy thượng ỷ, thăng.

2. TÌNH THƯƠNG TẠO HÓA ĐƯƠNG NHIÊN

*THIÊN LÝ ĐÀN, Tuất thời, 29 tháng Chạp Ất Tỵ (20-01-1966) —
THƯỢNG PHẨM Cao Huỳnh Cư & HỘ-PHÁP Phạm Công Tắc &
NGỌC-HOÀNG THUƠNG-ĐẾ*

THƯỢNG PHẨM CAO HUỲNH CƯ, Tệ Huynh chào
chư Thiên-mạng, chào chư liệt vị, chào hiền đệ hiền muội
đàn trung.

Hèn lâu vắng bóng, nhân tiết Xuân về, một phen
hội hiệp, Tệ Huynh ghi lại một vài vần thơ để tỏ niềm
hoài cảm.

THI

*Chí có Xuân thì biết thương Xuân,
Xuân còn nhớ lại cảnh năm Dần,
Lưng trời Bạch Hạc bay vi vút,
Mặt đất Thần Tiên luận nghĩa ân,
Mở khóa người đời tìm Thánh Đức,
Trau gươm kẻ sĩ học hiền nhân,
Thiên Đàng lòng vẫn bâng khuâng nhớ,
Trần thế còn chăng khách thưởng Xuân?*

Tệ Huynh báo tin có HỘ-PHÁP lâm đàn, xin chào
chung toàn cả đàn trung, Tệ Huynh xin kiếu, thăng.

(Tiếp diễn:)

PHẠM CÔNG TẮC, Bản-Đạo chào chư Thiên-mạng, chào liệt vị lương ban.

Bản-Đạo tạm tiếp điểm quang để mừng chư Thiên-mạng đã làm một việc mà Bản-Đạo hằng mong muốn và toàn Đạo đang mong muốn.

Đây là Bản-Đạo cùng **Thượng-Phẩm** đến viếng để khích lệ chư Thiên-mạng trên đường hành hóa độ nhơn, và Bản-Đạo sẽ đến Đẩu-Xuất Cung để hợp Quần Tiên hầu hoạch định những đường lối phò trợ chư Thiên-mạng và tất cả đạo tâm trong lúc trùng hưng chánh pháp.

Đây **CHÍ-TÔN** sắp ngự, hẹn sẽ gặp lại sau, Bản-Đạo mừng tất cả trung đàn một mùa Xuân thành công rực rỡ. Bản-Đạo chào chung, tiếp điểm, thăng.

(Tiếp diễn:)

Bạch-Hạc Đồng-Tử, Tiểu Thánh chào chư Thiên mạng, chào liệt vị lương ban. Báo tin có **Đức TỬ-PHỤ** giá lâm, chư liệt vị thành tâm nghinh tiếp, Tiểu Thánh xin xuất ngoại ứng hầu, thăng.

(Tiếp diễn:)

NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ KIM VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

Thầy các con, Thầy mừng các con.

Mặc dầu thời cuộc tang thương, thế trần biến đổi, Thầy cũng dành riêng một mùa Xuân ấm áp với vẻ đẹp thiên nhiên để bù sót lại những lúc Đông tàn giá rét, nắng Hạ đốt thiêu, mưa Thu ẩm đậm. Thầy đến với các con

một mùa Xuân mới. Các con hãy vui vẻ thưởng Xuân, **đem Đạo Thầy truyền bá khắp nơi, đem hột giống lành gieo rải lan tràn, và đem ân lành phổ cập cho tất cả con cái của Thầy cho chúng hiểu được lý Đạo, trở về nguyên lý hiệp nhứt cùng Thầy hầu tái lập cõi đời Thượng Ngươn Thánh Đức.**

Thầy đến với các con trong một mùa Xuân mà lòng người tan tác, non nước suy vong, sanh linh đồ thán! Ôi! Đó cũng là căn nghiệp chúng-sanh.

Các con hãy hưởng một cái Xuân đầy ý nghĩa và nhân đạo. Đêm nay, các con hãy thưởng Xuân đi, để rồi ngày mai đồng cất lên vai một nhiệm vụ của Thầy phát ban và của nhơn sanh đưa tới từ khi Thầy đến lập Đạo tại thế gian này.

Rồi đây, **Thầy** sẽ cho **Phật Tiên Thánh Thần** đến giúp đỡ các con trong một mùa Xuân hành Đạo. Các con hãy làm sao cho con cái của Thầy hiểu biết được tình thương của Thầy là tình thương Tạo Hóa đương nhiên. Khi chúng hiểu được là hiểu thông lý Đạo và luật đương nhiên của đất trời.

Thầy ban ơn các con một mùa Xuân.

THI

*Xuân sắc thiên nhiên vẻ lịch xinh,
Xuân phong đưa đón khắp toàn linh,
Xuân hoa rực rỡ muôn màu đẹp,
Xuân cảnh thanh tao một tiếng kình.
Xuân nhứt nhứt tâm tình Tạo Hóa,
Xuân niên niên tải nghĩa quán sinh,*

*Xuân xuân con hỡi! Mùa Xuân Đạo,
Xuân Đạo về mới dứt chiến chinh.*

Thầy miễn lễ, các con an tọa.

BÀI

*Đông quân điểm cành mai hé nhụy,
Viện Như Lai hoan hỷ nghinh Xuân,
Tam dương thoại khí vẫn vẫn,
Bá hoa đua nở gót lân ra vào.*

*Canh thâm nghe Thầy trao Thiên-ý,
Tân Xuân này khắc kỷ tri tâm,
Gia môn đạo đức vững cầm,
Tánh linh Thầy phú con tâm lý sâu.*

*Ngọc với đá rời sau sẽ rõ,
Thổ với hồ nào có khác chi,
Tương lai trước đã định kỳ,
Hoan tâm hành Đạo rộng suy mới tường.*

*Hồi tưởng lại Thầy thương con trẻ,
Xuân về đây Xuân sẽ ra đi,
Kiến cơ con hỡi tu trì,
Ca ngâm đạo đức đỡ khi rối loạn.*

*Trung nhứt vốn con đànng kết quả,
Sĩ nông công cổ giả giai đồng,
Cao siêu đắc nhứt đắc trung,
Túy tinh Đạo lý hiểu thông Thiên Đình.*

*Tử sanh vốn lộ trình nhân thế,
Đoạt huyền vi thoát lệ tử sanh,*

*Đài Tiên ngộ Lão Trường Canh,
Ngọc thêm bộ bộ khinh khinh phi phạm.
Nguyên nhân hỡi! Kỳ tam mở rộng,
Khô nguyên dành đức trọng lẫn tài,
Thượng Nguơn Thánh Đức phục lai,
Bôi tên địa phú, liên đài hóa thân.*

NGÂM

*Xuân Xuân Thấy đến đêm Xuân,
Thấy con chí nguyện Thấy mừng biết bao,
Thương nhau cổ xúy phong trào,
Cơ Quan qui Đạo cho mau đắc thành.
Nhật thời tuế nguyệt xây quanh,
Công cao Thấy sẽ để dành ân con,
Thương nhau méo sữa ra tròn,
Thương nhau khế ớt bỏ hòn cũng ngon.*

3. MỞ RỘNG TÌNH THƯƠNG

*NGỌC MINH ĐÀI, Tuất thời 29 tháng chạp Bính Ngọ (8-2-1967) —
NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ*

BẠCH HẠC ĐỒNG TỬ, Tiểu Thánh chào chư Thiên sắc lưỡng đài, chào liệt vị tam ban. Liệt vị khá thành tâm nghiêm đàn hành đại lễ tiếp CHÍ-TÔN giá ngự. Tiểu Thánh chào chung tất cả và xin chúc liệt vị đầy công quả trong năm sắp đến, lui gót ứng hầu. Thăng.

(Tiếp diễn:)

NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ **Kim Viết CAO-ĐÀI Giáo Đạo Nam Phương**

Thầy các con! Thầy rất vui nhìn thấy các con đến châu Thầy trước giờ Xuân sang, để cùng nhau hưởng hồng ân Thầy dành sẵn cho các con cũng như Thầy hằng ngự nơi chánh tâm mỗi trẻ.

Tân Xuân này, Thầy cho triệu các con về đây để đại diện các Thánh Thất nơi Thủ Đô cùng hợp đồng lãnh một sứ mạng hành Đạo mà Thầy sắp giao phó nơi đây. Miễn lễ các con đồng an tọa.

THI

Thầy dành cho trẻ một mùa Xuân,

*Đi lại trần gian xóa khổ trần,
Như Lý Đạo mẫu đang cứu cánh,
Cho đời thuần túy nét thanh tân.*

Các con! Hiện tình thế sự ngày nay đã diễn biến biết bao nhiêu tấn tuồng nhân quả. Đó không phải do sự chấp định của Thầy, mà do luật định của Đạo. Từ thuở khai Thiên tịch Địa sắp bày trần thế đến ngày nay, các con chỉ hiểu Đạo khai trong những thời kỳ hỗn loạn để cứu thế, hay Đạo khai trong cơ biến dịch đất Trời. Đến ngày nay, Thầy đã dạy rất nhiều và rất rõ ràng cho các con từ mấy mươi năm qua, Đạo là con đường duy nhất của vạn linh sanh chúng, từ Thầy ban phát đến thế gian, và từ thế gian các con trở lại cùng Thầy. Thầy là Hư Vô Chi Khí, thì Đạo cũng đồng nghĩa đó thôi. Nên chi, trong thời kỳ Hạ Nguơn, chính mình Thầy dùng khí Hư Vô trực tiếp hữu hình đến thế gian để dẫn dắt thấu hồi những điểm linh quang Thầy đã cho đến trần gian trở về khối đại linh quang.

Các con nghĩ kỹ mà xem, chẳng một điều chi gọi là huyền bí cả. Nhưng lẽ huyền bí thiên nhiên vẫn đến với các con, mà các con đang nương theo lẽ huyền bí ấy để sanh trưởng cõi trần. Thầy dạy như thế để các con hiểu thêm chữ Đạo nhiều hơn. Con ôi! Luật Thiên Điều sáng tỏ, máy Trời đất vận hành, nên Thầy đã từng nói với các con: Sự thương yêu là cơ thể của Thầy.

Những hiện cảnh ngày nay đang phô diễn trong đời là một sự cảnh tỉnh nhân loại trở về cùng Thượng Đế, tức là tiểu linh quang về hiệp thành khối đại linh quang là Thầy, và đức hạo sanh bất diệt vẫn tuần tự, Tạo Hóa Càn Khôn vũ trụ lập Thánh Đức Thượng Nguơn.

Hỡi các con! Hãy cố tìm sự sáng suốt Thầy đã ban cho mỗi trẻ từ Bạch Ngọc Kinh đến đây để suy đoán kiếp sanh tồn của con, và con nắm vững sự sáng suốt ấy để châu Thầy hằng bữa đang ngự trị nơi lòng con, thì dầu cho bao nhiêu biến trạng cũng không làm con lạc Đạo xa Thầy.

Sở dĩ nhân loại ngày nay đã chịu trong luật đào thải của Nguơn Hội xây vắn và luôn luôn biến thiên khổ lụy, nào cơ cấn điều linh, nào thiên tai chiến họa. Con ôi! Từ Phụ vẫn là đức háo sanh, mà chính con lại tạo nên đường tận diệt. Bởi thế, Thầy phải đem hình thức Thánh Thể sắp bày nơi trần gian cũng như Thầy đã vạch rõ máy hành tàng vận chuyển sự sinh tồn của con ra trước mắt, để con tìm thấy sanh môn tử lộ, tìm thấy Thầy là các con, các con là Thầy, tất nhiên không phải cầu cạnh quyền thuật cao siêu hay tìm ở lý trí xa xôi, tạo nên những gì để cơ cấu chịu đảo lộn, mà trần gian lại phải một phen luân chuyển điêu tàn.

Các con tìm đến với Thầy để học Đạo như hiện trước đây các con sẽ về châu Thầy thì Đạo ấy là Thầy và các con, các con cần nên sửa mình tu tâm luyện tánh, diệt hết lục dục thất tình, để yên lặng mà trông thấy Đạo, mà hành Đạo và trở lại Thầy, như Hạ Thu, Đông đã mãn là mùa Xuân đến với các con.

Thầy muốn thực hiện cho rõ lý đạo, Thầy phải nhờ nơi các con thay Thầy làm người đi trước để rước kẻ đến sau, và các con nên nhớ rằng: Nếu các con không thương được kẻ ghét mình thì khó mong gắn gũi với Thầy, hay con còn hiểu Đạo bằng một lối hiểu thường tình, ắt cũng phải trầm luân đọa lạc.

Hỡi các con! Thầy là Cha cả vạn linh sanh chúng, Thầy chỉ đem lý thiên nhiên Tạo Hóa để ban đồng, không

riêng vị. Mảnh đất Việt Nam này được hoàng khai Chơn Đạo ngày nay cũng do định luật, mà dân tộc Việt Nam đang hồi khổ khổ điêu linh, các con có cảm nghĩ buồn khổ riêng mình, chớ các con ngỡ đâu tạo thiện, tác ác là do nơi vạ linh sanh chúng chẳng riêng gì các con. Nếu Thầy không dựng đức háo sanh thì các con có nghĩ rằng cần khôn vũ trụ sẽ ra thế nào chẳng, lựa là nhân vật.

Thầy đến trong giờ này để đem lại cho các con một mùa Xuân sáng chói giữa cảnh tối tăm, đem một hương Xuân ngọt ngào cho các con trong khi hãi hùng oi bức, đem tinh thần Xuân đến cho các con tươi tỉnh, phá tan hết những gì đang ám ảnh đè nén linh hồn con trong cảnh đọa đầy hỗn độn, và các con thừa hành sứ mạng của Thầy, mang tất cả lời Thầy dạy với tình thương yêu, nhân loại, với đức háo sanh để đem đi. Các con đi để thực hành, thực hành lý thuyết Cao Đài Đại Đạo trong bốn mươi hai năm đã biến chuyển rất nhiều giai đoạn.

Hỡi các con đại diện các Thánh Thất, Thánh Tịnh! Hỡi các con Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam! Mùa Xuân này các con hợp đồng lại để tiến hành trên đường công quả và đúng với chương trình đã vạch sẵn ở Thiên cơ cho kịp thời gian Đại Đạo qui Tam Giáo hiệp Ngũ Chi, thiết Tam Long Huê Hội.

Hỡi các con! Toàn khắp trên mảnh đất Việt Nam đã hiện lên Thánh Thể của Thầy, dầu là trong sự đạo tâm công quả, muốn hiến thân để hành đạo, hiến của để lập đức, hầu thoát cảnh trần tục trở lại cảnh Thiên Đường; dầu là do sự phạm tâm dục vọng, tranh đấu ở trong giới đạo đức. Nhưng đối với Thầy vẫn xót thương và chứng chiếu, thì trong khi những Thánh Thất, Thánh Tịnh nào

bị tàn phá hay hiu quạnh, hay cô lập, Thầy vẫn xem như các Tòa Thánh, Hội Thánh, Thánh Thất, Thánh Tịnh uy nghi rực rỡ hiện hành. Các con hãy nhận thức lòng Thầy để đem vào lòng các con, và tập lần lần để cho lần lần được thành công trên quan điểm thương yêu, ảnh hưởng ấy sẽ đem đến sự hoàng dương đạo lý của Thầy.

THI

*Xuân đến con vui với tiết xuân,
Hãy đem Đạo lý độ người trần,
Trong cơn mê muội xa ngôi vị,
Thức tỉnh lên đường học Thánh Nhân.*

Thầy sẽ cho các Đấng Thiêng Liêng hộ trì các con trên đường thế Thiên hành hóa, và các Đấng Thiêng Liêng sẽ đem đến cho con nhiều kết quả mỹ mãn.

THI

*Các con tuân lệnh của Thầy ban,
Độ thế qua cơn thế khổ nàn,
Đem tiết Xuân gieo cùng khắp chốn,
Để đời tận hưởng thú vinh quang.*

Các con nam nữ lưỡng phái cố gắng hành Đạo lập công, Thầy đã truyền lệnh cho Cao Triều Phát lai đàn hầu dạy Thanh Thiếu Niên Phổ Thông Giáo Lý, để cho các con được thông cảm tình đồng đạo, và Cao Triều Phát lập công tiến vị theo sự khẩn cầu của tiền bối Đại Đạo đang ở bên cạnh của Thầy. Các con cần vui vẻ để đón tiếp Cao Triều Phát trước giờ Giao Thừa nghinh xuân, và các con sẽ thấy ngay sự hành đạo hiện tại còn mang thể xác

thuận tiện hơn khi đã thoát xác trở về cảnh giới Hư Vô.

Thầy ban ơn các con trong huấn từ mùa Xuân năm Đinh Mùi, tháng.

4. HUẤN TỪ ĐỨC CHÍ TÔN

*NGỌC MINH ĐÀI (VĨNH HỘI - SÀI GÒN), Hội thời Rằm tháng 2
Đinh Mùi (25-3-1967) — NGỌC-HOÀNG THUỢNG-ĐẾ*

Bạch-Hạc Đông-Tử, Tiểu Thánh chào chư Thiên-mạng, chào chư liệt vị trung đàn. Có **ĐỨC CHÍ-TÔN** giảng lâm, chư Thiên mạng và chư liệt vị thành tâm hành đại lễ tiếp giá **CHÍ-TÔN**, Tiểu Thánh chào chung, xin xuất ngoại, lui...

(Tiếp diễn:)

**NGỌC-HOÀNG THUỢNG-ĐẾ Kim Viết Cao-Đài
Giáo Đạo Nam Phương,**

THẤY các con, **THẤY** mừng các con.

Đại Hội Thường Niên Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam, Thầy giảng lâm để chứng chiếu và ngợi khen lòng ưu ái vì Thầy, vì Đạo, vì nhân sanh của các con nơi Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý trong nhiệm kỳ vừa mãn và ban huấn từ cho các con đang hy sinh hành đạo trong các Tòa Thánh, Hội Thánh hay chi phái và các tôn giáo hiện diện hoặc khiếm diện nơi đây.

Một năm qua, các con vừa hành vừa học. Sự kiên tâm trì chí đã tạo thành một Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý cho Đại-Đạo.

Nay đến nhiệm kỳ thứ hai, các con vẫn tiếp tục hy sinh hành đạo. Rồi đây lần lần Cơ Quan ráp đầy bộ máy bằng những khối óc tinh vi với tinh thần đồng tiến, để điều động vận hành lý Đạo cao siêu ra khắp cả mọi nơi, cho toàn con cái của Thầy nhận thức được chơn lý tối thượng hầu đem lại tình thương trong đức hạo sanh Tạo Hóa, để tránh khỏi cảnh diệt vong và xây dựng thanh bình Thánh-Đức ở thế gian.

Con ôi! Đời còn loạn, nhân loại còn thống khổ, thì các con còn trách nhiệm, và Thầy cùng chư Phật Tiên còn đến thế gian.

Thầy dạy như thế là để các con ý thức thêm về lý đạo của Thầy. Các con sẽ cởi mở tất cả những sự phiền não như tình thế sự, vưng một niềm tin, là nguyện vọng các con sẽ làm tròn sứ mạng của Thầy ban phó.

Các con hãy nhìn xem: Từ một cá nhân cho đến đoàn thể tôn giáo có khi nào trước sự xây dựng lại khởi điểm bằng một nguyện vọng bất chính để hại cho tương lai chăng?

Sở dĩ có những cảnh biến thiên trên thế gian ngày nay là vì sự “Chấp” đặt ở trước luật công bình. Cái “chấp” ấy sẽ làm cho nguyện vọng trở thành dục vọng, mà dục vọng là bệnh căn của sự chia rẽ. Đã chia rẽ thì làm sao tránh khỏi cảnh đấu tranh hỗn loạn diệt vong!

Hỡi các con! Thầy là Cha cả của vạn linh sanh chúng. Vạn linh sanh chúng đồng sống trong cơ hóa sanh trường dưỡng của Thầy, thì có khi nào Thầy lại đem quyền năng ban cho nước này lấn nước kia, giống dân này hiếp giống dân nọ, đứa khôn lấn đứa dại, đứa mạnh hiếp đứa yếu đâu con? Hà tất trong Đại-Đạo Thầy lại cùng chư Phật

Tiên đến chứng minh cho sự rẽ chia nghịch lân của các con sao?

Trước những cảnh cuồng phong bão táp, Thầy phải tìm phương cứu vãn mà Thầy cũng sở cậy nơi các con. Nếu các con nào muốn đến để làm những việc của Thầy ban, thì trước tiên phải học những phương thức tu thân, để hàn gắn mọi sơ hở, san bằng hết những vực thẳm hố sâu, phá tan những bức tường ngăn cách nhân ngã phái chi, mới có thể thực hành được mục đích Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Đại Đạo, dầu các con đang ở từng chi phái, từng địa phương.

THI

*Đời đạo cùng chung một khối linh,
Lập đời đem Đạo đến khai minh,
Đạo không chơn lý: Đời tao loạn,
Đời học Đạo: Dân hưởng thái bình.*

Thầy ban huấn từ này cho các con trong Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý để xem đó mà hành sự trong nhiệm kỳ thứ hai cho đúng ý Thầy. Thầy sẽ dành ân huệ cho các con lớn nhỏ.

Đây Thầy ngợi khen các con ở các nơi về dự Đại Hội Thường Niên Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý với hậu ý liên quan hành đạo. Thầy ban ơn chung cho tất cả và các con cũng nhớ lời huấn từ hôm nay, trở về địa phương mà thực hành cho nên đứa con ngoan của Thầy. Ngày phán xét Thầy sẽ nâng đỡ cho các con.

Thầy ban ơn các con sở tại thí điểm Ngọc Minh Đài, phải cố gắng hành đạo mà tìm hiểu Thiên ý. Thầy ban ơn

chung tất cả các con, thặng...

5. HUẤN TỪ XUÂN MẬU THÂN CỦA ĐỨC CHÍ-TÔN

MINH LÝ THÁNH HỘI, Mừng 09 Tháng Giêng Mậu Thân (7-2-1968)
—NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ

THI

*Động tác tuần hoàn Tạo Hóa cơ,
Băng tiêu noãn nhứt định thiên thơ,
Cao-Đài xuất thế khai tân hội,
Tận độ quân linh phục thái sơ. (1)*

**NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ KIM VIẾT CAO-ĐÀI
TIÊN-ÔNG ĐẠI-BỒ-TÁT MA-HA-TÁT GIÁO ĐẠO NAM
PHƯƠNG, Thầy các con!**

Các con đặt niềm tin trước ngoại cảnh, Thầy mừng cho các con, cho cơ đạo và vạn linh! Thầy giảng trong mùa Xuân để ban huấn từ cho các con trong năm Mậu Thân. Thầy miễn lễ, các con an tọa định tâm nghe Thầy dạy:

Thầy mở cơ tận độ trước hai mươi năm trên mảnh đất này, để sanh linh thức tỉnh hồi đầu trong khi cuộc đời biến chuyển. Trên hai mươi năm tao loạn, người tín đồ trung kiên đã có Thiên ân sứ mạng hãy ghi nhận từng cơn diễn biến, để ý thức bốn phận thiêng liêng trong bốn mươi hai năm qua và sắp đến.

Hỡi các con! Bốn mươi hai năm, Thầy và chư Phật

Tiên đã dạy các con rất nhiều. Hôm nay, trước cảnh hái hùng khốc liệt đã nhắc lại các con nhớ những lời Thầy dạy năm xưa.

Trong cuộc lọc Thánh phân phàm, trong cơn sây sàng chọn lựa, giữa thời kỳ Hạ Ngươn mặt kiếp, các con hãy bình tĩnh hầu lãnh hội Thiên lý, tu thân tâm, hành chánh đạo, ngõ hầu phục hồi bản tánh chơn như Nguyên-Nhân Thánh thiện. Nhưng ngoại cảnh chỉ có giai đoạn, mà nội tâm mới ghi được dòng lịch sử cổ kim. Người tu hành, trang lãnh đạo, hướng đạo, đối với ngoại cảnh, chỉ là cuốn phim đời, một màn vân cấu, nhưng nội tâm vẫn vững vàng kiên cố như vạn lý trường thành bao bọc tinh thần hùng khí đạo nghiệp của bậc Thánh-Đức Nguyên-Nhân ở thời gian vô tận.

Thầy dạy lại các con những lời đã dạy: Thầy đã Tạo Hóa vạn vật vũ trụ với đức háo sanh. Thầy không ban riêng cho vật nào, giống nào hay nước nào. Tất cả vạn vật trên thế gian nầy đều sanh trong đức háo sanh và diệt vong trong định luật của Thầy.

Các con, hay nói chung là nhân loại, những hột giống linh căn được chọn gieo vào vũ trụ, được ban phát quyền tạo hóa, để lập thành cuộc ngự trị cõi thế gian, mà các con gọi là đời. Mọi sự vật trên đời, nguyên nhân là **Lý, là Đại-Đạo, là Thầy, là Cha chung của vạn loại**. Các con đã sanh trong Đại-Đạo, hãy noi theo Đại-Đạo mà thành về cõi Thượng Thiên Vô-Cực.

Thầy đã nói với các con: Dầu cho bậc Đại-Giác Kim-Tiên đến thế gian mà lia Đạo, vong bản, cũng phải sa vào dục hải, hóa kiếp chuyển luân trong dục giới.

Lần nầy, các con hãy đem lời Thầy dạy mà nói lại với

tất cả để gìn nội tâm trước ngoại cảnh điều linh.

THI

*Phân thanh lóng trước máy huyền linh,
Phàm Thánh con tua trước dọn mình,
Luyện tánh tu tâm bởi quả đức,
Cho nên mới đặng đến Thiên Đình.*

Con ơi! Cảnh hỗn loạn không làm mất được mùa Xuân, sự rẽ chia không phải ngăn đường tận độ. **Các con nào giác ngộ, thấu lý thiên nhiên, hãy hợp đồng vun quén cội cây ân xá. Khi cội cây ân xá cuối cùng đã đơm hoa kết quả, thì giờ cuối cùng đã điểm. Các khối dục vọng sẽ va chạm với nhau, sẽ nổ bùng và tiêu tan theo tứ đại. Chừng đó, sự tu chứng và sứ mạng Tam Kỳ Phổ Độ của các con mới hoàn thành.**

Thầy ban ơn các con một mùa Xuân tâm vĩnh cửu. Thầy hồi cung, thăng...

CHÚ THÍCH

(1) Đại ý bài thi như sau: Sự chuyển động của máy Tạo theo luật tuần hoàn để lập đời Thượng-Nguơn Thánh-Đức đem lại biết bao khổ nạn làm tiêu tan những ngày êm ấm vui vẻ. Vì lẽ đó Đạo Cao-Đài mới ra đời để mở nguơn hội mới, tận độ quần linh mà phục lại đời thượng-cổ thuần lương như lúc ban sơ.

6. VÌ SAO THƯỢNG-ĐẾ MỞ ĐẠO TẠI VIỆT-NAM?

*THIÊN-LÝ ĐÀN, Tuất thời 30-10 Mậu-Thân (19-12-1968) —
NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ*

THẤY các con! Thầy mừng các con nam nữ.

THI

*Thầy muốn con thơ bước thẳng đường,
Hầu đem chánh pháp Đạo hoàng dương;
Trong khi ma quỷ bày trăm kế,
Giữa lúc yêu tinh đón vạn phương.
Hủy kiếp thiêu thân vì ánh sáng,
Hoại danh hào kiệt bởi quan trường;
Tắt quanh, mau chậm con ơi khéo!
Đời đạo hai vai rón liệu lường.*

Này các con! Tình Tạo-Hóa ban đồng muôn vật, đức háo sanh chan rưới khắp vạn loài. Tuy nhiên, ở đời cũng có lắm bậc căn trí, tài năng và đức độ, từ trường đời cũng như trường Đạo, vì sự tiến hóa không đồng đều nhau, tình Tạo Hóa cũng tùy theo đó mà đặc trách cho mỗi mỗi đều có phần vụ riêng tùy theo căn trí sở trường sở đoản của mỗi người, mỗi vật.

Nói gần hơn, một người Cha sanh ra một đàn con, tuy là tình phụ tử vẫn thương đồng đều đứa nào cũng

như đứa nấy, nhưng phần vụ giao phó cũng tùy theo khả năng và tánh tình mỗi đứa cho thích hợp. Những đứa làm được việc lớn thì giao việc lớn, những đứa vụng về dốt nát thì giao việc nhỏ. Nhưng tình thương người Cha lúc nào cũng lưu ý đến những đứa đại khờ dốt nát hoặc tật nguyên bịnh hoạn đau khổ.

Các con là dân tộc Việt cũng như các dân tộc khác sanh trưởng tại quả địa cầu này. Tình thương Tạo Hóa cũng ban đồng cho các con cũng như các con khác, nhưng dân tộc các con đã đau khổ quá nhiều, non sông tổ quốc các con đã bị dày xéo lâu đời, nhưng các con được trọi hơn chúng về đức tin, về lòng đạo đức, ngưỡng mộ Thượng-Đế và các Đấng Trọn Lành. Tình thương các con không thiếu, lòng hiếu hòa các con có thừa, do đó dân tộc các con mới hạnh ngộ Đại-Đạo Tam-Kỳ Phổ-Độ. Trên bốn mươi năm rồi, Thầy đem giống Đạo đến gieo trên mảnh đất hiền hòa nhưng đau khổ này để các con chung nhau vun xới, tưới nước, bón phân để hạt giống đó sớm nảy mầm đâm tược đơm bông kết quả. Chỉ có giống này mới cứu đời vạn linh trong thời kỳ mạt kiếp này mà trước tiên là cứu dân tộc các con.

Giống này cần phải gieo trồng càng nhiều càng phổ biến cho quảng đại quần chúng cùng trồng mới đủ trái lành ngon ngọt và mới có thể cứu đời khắp nhân loại trong thời kỳ sắp tới.

Nhưng than ôi! Thầy chỉ tiếc rằng giống hạt quý này các con của Thầy mới chỉ biết ngân ấy đứa. Trong lúc đó có nhiều đứa đã biết nhưng còn trong mơ hồ, chưa đặt trọn đức tin và hiểu rằng mình đang có của quý. Chỉ có một số ít đứa con Thầy biết và tin chắc, nhưng không thể

đơn phương gieo trồng quảng bá được, vì lý do này hoặc lý do khác.

Thầy và chư Phật, Tiên, Thánh vì thương giống con ngoan nhưng thiết thòi vì đau khổ nên đến trần gian và nơi mảnh đất này muốn cứu chúng nó ra khỏi vòng đau khổ, nếu chúng nó không thiết tha hưởng ứng và tự cứu thì Thầy dầu đủ quyền phép nhiệm mầu cũng không biết làm sao!

Hột giống lành Thầy vừa nói đó là ĐẠO, nền ĐẠI-ĐẠO mà các con đang tin tưởng, đang hành sự, đang công quả.

THI

*Mong con lớn nhỏ Đạo vuông tròn,
Công quả Thầy dành số điểm son;
Vượt mọi trở ngại cùng cám dỗ,
Con Thầy như vậy mới nên con.*

7. HUẤN TỪ XUÂN KỶ-DẬU CỦA ĐỨC CHÍ-TÔN

*NAM-THÀNH THÁNH-THẤT, Ngộ thời mừng 1 tháng Giêng Kỷ-Dậu
(17-02-1969) — NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ*

THẦY các con! Thầy mừng các con nam cũng như nữ, lớn cũng như nhỏ.

Thầy đến trần gian giờ này với các con nhân tiết Xuân về cùng vạn vật, Thầy cho các con đến Nam-Thành Thánh-Thất giờ này để nghe lời huấn từ của Thầy mà vui về cõi lòng thẳng tiến trên đường tu thân hành đạo giữa lúc thế gian còn tao loạn. Thầy miễn lễ, các con đồng an tọa.

Các con! Trong lúc Xuân sang, cảnh vật đổi thay, cỏ hoa đua nở, Chúa Xuân đang đến và sẽ đi, đi rồi lại sẽ đến. Trong lúc thế gian còn tội lỗi, còn khổ nạn, thì luôn luôn có Đạo đến đó để làm ngọn đèn soi sáng, dìu dẫn nhân loại ra khỏi chỗ tối-tăm đọa-đày tội-lỗi.

Giờ nay Thầy đến với các con cũng trong ý nghĩa đó. Các con là những thành phần giác ngộ, học Đạo tu thân, trong lúc còn các con cái khác của Thầy vẫn còn đi trong bóng tối của bến mê tội lỗi. Là thành phần giác ngộ đi trước, các con hãy nên thương chúng nó, hợp nhau lại để dìu dẫn chúng nó, đem tình thương đến an-ủi vỗ-về chúng nó, dìu dẫn chúng nó lại con đường giác. Trong lúc chúng nó khổ đảo các con, làm phiền lụy các con, không phải vì chúng nó muốn như vậy, mà vì vô minh nên không

biết đâu là tội, đâu là phúc. Vì lẽ đó các con nên tha thứ, thương yêu chúng nó hơn là giận hờn khiển trách rồi bỏ chúng nó càng ngày càng đi sâu vào hố sâu vực thẳm của tử thân. Làm được như vậy là các con đã đem món quà Xuân quý vô giá hiến dâng cho Thầy đó. Các con ôi!

THI

*THẦY ngự trong lòng mỗi chúng sanh,
Chúng sanh giác ngộ biết tu hành,
Thương yêu mưa tách người khôn dại,
Điều độ đừng chia kẻ dữ lành.
Tiên, Phật không riêng quyền với tước,
Thánh, Thần chẳng lựa lợi hay danh;
Đạo tâm mới hiểu tâm Xuân quý,
Xuân ở Xuân-tâm Đạo sớm thành.*

Thầy vui lòng sự hành đạo của các con, dầu được ít được nhiều cũng vậy. Thầy vẫn ban ơn cho các con đồng đều cũng như ban ánh sáng và không khí, chẳng lựa riêng cho hàng Thiên-phong Chúc-Sắc. Các con muốn đạo sớm thành để hoằng dương độ thế thì hãy hành đạo trong khuôn khổ quyền-pháp...

Thầy ban ơn toàn thể các con. Hãy rán thương nhau mà hành Đạo. Nếu chưa được thương nhau thì cũng không được phép ghét nhau. Hễ các con ghét nhau tức là tự ghét mình và cũng là ghét Thầy đó vậy. Mà hễ các con ghét Thầy là cơ hội tốt để ma quỷ đến ám ảnh diu dẫn các con đi vào ngõ u-đồ rẽ chia và hủy diệt. Thôi Thầy già từ các con, Thầy hồi Bạch Ngọc, thăng...

8. HUẤN TỪ ĐỨC CHÍ-TÔN VỀ SỰ THƯƠNG YÊU

*HỘI THÁNH HẬU GIANG MINH CHƠN ĐẠO, Ngọ thời 14 tháng 7
Kỷ-Dậu (28-8-1969) — NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ*

**NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ KIM VIẾT CAO-ĐÀI
GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG, Thầy linh hồn các con! Thầy
mừng các con nam nữ.**

THI

*NGỌC quý thầy trao răn giữ gìn,
HOÀNG Thiên yêu mến kẻ hy sinh;
THƯỢNG tôn luật-pháp hành chơn-Đạo,
ĐẾ vị sẵn dành trẻ trọn tin.*

Giờ nay Thầy đến trần gian với các con trong Đạo-tâm thương Thầy mến Đạo và vị nhơn sanh của các con.

Thầy ngự nơi lòng Đạo của các con bất cứ nơi nào, không luận giàu nghèo sang hèn, thanh trược, để dìu-dẫn các con trên đường giác ngộ, đem Đạo cứu Đời để cùng nhau trở lại hiệp nhứt cùng Thầy nơi ngôi xưa vị cũ. Thầy cho phép các con đồng an tọa để nghe lời Thầy dạy bảo.

Các con ôi! Các con hãy định tâm trung, lắng dịu lòng trần để nghe lời Thầy khuyến dụ:

Các con sanh trưởng nơi cõi thế-gian nầy, mong lấy

mảnh thân tứ-đại, sống tạm ở nhờ nơi cõi vô thường này. **Các con hãy cố-gắng tu-thân lập hạnh đem Đạo dạy đời để lập công bồi đức.** Đừng tưởng rằng thế gian là nơi vĩnh cửu, rồi lo xây dựng những gì hữu hình vĩnh-cửu mà phải bị luân-hồi chuyển-kiếp mãi mãi, hết lên rồi xuống, hết xuống lại lên trong bánh xe luân muôn đời vạn-kiếp, mãi mãi trong cõi dục giới này, rồi vô tình hoặc cố ý gây thêm tội lỗi, không ngày trở lại cùng Thầy, mãi để Già này mỗi lòng trông đợi các con yêu dấu!

Các con ôi! Nơi cõi tạm này là lò trui rèn nắn đúc các bậc Nguyên-căn hạ trần trở nên hàng Thánh thiện, mà nơi đây cũng là lò hỏa ngục để đốt thiêu những kẻ tội lỗi trái Đạo. Những gì Thầy đã dạy các con cũng như những gì Thầy cùng chư Phật, Tiên, Thánh, Thần đã tiên tri cho các con kể từ khi khai Đạo đến giờ, nó đã thể hiện lần lần với các con trong mọi biến chuyển nơi cõi đời này rồi và còn những gì chưa thể hiện rồi đây nó sẽ xảy đến với các con. Các con nhớ ghi lấy để nằm lòng và rón lo tu công lập đức để nhờ sự hộ trì của các Đấng cho được tồn sinh hầu hưởng cuộc đời Thánh-Đức trong hạnh phúc thái hòa.

Thầy đã nói với các con rằng: **Chỉ có đạo-đức mới được tôn sinh mà xem Thầy lập đời Thượng-Nguồn Thánh-Đức.** Hiện nay là trong thời kỳ các con đang chịu sự rèn-luyện giữa mài để trở nên hàng Thánh-Đức. Thầy rất hài lòng được thấy các con đã kiên-tâm trì-chí vượt mọi sự nguy hiểm và mọi sự cám dỗ của ma-vương ác-quỷ, để giữ gìn hạnh Đạo đến ngày nay và sự hiện diện trong kỳ lễ Trung-Ngươn này, dưới mái Thánh-Đường. Thầy hài lòng cho các con và cũng không khỏi chạnh lòng thương hại cho những con đã vì quá nặng lòng trần, bị sự cám dỗ

của ma-vương ác-quỷ, đã xa Thầy xa Đạo và lại nhờn danh Đạo để làm chuyện phi đạo đức!

Các con nên thương chúng nó, nên tội-nghiệp chúng nó, nên khoan-dung tha-thứ hơn là giận hờn chấp nhứt chúng nó rồi bỏ chúng nó càng ngày càng đi vào hố-sâu vực-thẳm.

Các con hãy vì đức háo-sanh của Thầy, hãy lấy hạnh từ-bi của Phật, lấy hạnh bác-ái của chư Tiên mà tìm cách an-ủi vỗ-về, dẫn-dắt chúng nó trở lại con đường chánh-chơn thiện mỹ và đạo đức.

Các con ôi! Nếu thế gian này là cõi toàn thiện thì Thầy không đến đây mở Đạo làm gì. Các con thử nghĩ: Nếu nhờn sanh không bị thiên-tai hạn-hán, bão-lực chiến tranh tàn phá, hỏa hoạn thiêu đốt, thì họ đâu cần chi tới đoàn người cứu-trợ ủy-lạc; nếu nhờn sanh không đau ốm bệnh tật thì họ đâu cần gì đến đoàn Bác-sĩ Lương-y; nếu nhờn sanh học giỏi văn hay chữ tốt thì họ đâu cần gì đến đoàn giáo dục mở lớp khai trường và nếu nhờn sanh họ thuần-chơn đạo-đức không đi trong hố sâu tội lỗi khổ sở tinh thần thì họ đâu cần đến đoàn người hướng đạo, đem giáo-lý cho họ?

Các con là hàng Nguyên-căn, là hàng Thiên-sứ, đã may-mắn gặp Đạo trước, giác ngộ trước, hãy thay mặt Thầy cùng hàng Tam-giáo đem đạo-lý và tình thương đến cho chúng nó, dắt-dìu chúng nó lại con đường chánh-chơn đạo-đức, để họp-thành một xã hội đạo-đức gương mẫu hầu phổ độ lớp người đang lên, lập thành một đại xã-hội đạo đức bao gồm cả tình-thương, nhờn-nghĩa bảo-tồn. Có như vậy mới mong khỏi cơ tận-diệt.

Các con ôi! **Dầu các con là hàng Giáo-Phẩm, Thiên-**

phong Chức-sắc Chức-việc, dầu các con là hàng môn-đồ tín-hữu cũng vậy, cũng đồng có nhiệm-vụ như nhau. Chỉ khác hơn ở chỗ đưa thì giác ngộ trước, đưa lại giác ngộ sau; đưa thì tiến hóa mau, đưa thì tiến hoá chậm; đưa thì có nhiều hoàn cảnh thuận lợi hơn, đưa thì ít hoàn-cảnh may-mắn hơn; đưa thì tiền-kiếp được nhiều duyên tu-phước mà ít duyên tu-huệ, đưa thì nhiều duyên tu-huệ mà ít duyên tu-phước hơn. **Khác nhau là chỉ khác ở phương diện hoàn cảnh và phương tiện, chớ cũng đồng chung là con cái của Thầy, đồng chung một sứ mạng đem Đạo giúp đời, đồng chung một nhiệm vụ là xây dựng một cõi Thiên-Đường Cực-Lạc tại thế gian trong đó lấy tình-thương đạo-đức, lấy lòng bác-ái tương-thân tương trợ bảo-tồn cho nhau.**

Các con mang thể chất tại cõi hồng-trần, các con cần phải có những hoàn-cảnh thuận-tiện an-lạc, thái hòa nơi cõi này để các con an lòng hành Đạo tu thân tiến hóa. Các con đừng chỉ mong vọng ở phần đắc vị Phật, Tiên, Thần, Thánh mà quên bốn phận các con ở kiếp hiện sinh. **Hãy nương vào cõi giả này để tạo cái chơn ở cõi vô hình vĩnh cửu...**

Đây Thầy dạy qua các con trong đầu đàn ở Hội-Thánh Hậu-Giang Minh-Chơn-Đạo.

Các con ôi! Đạo có thiên hình vạn trạng, chung qui vẫn là đức háo-sinh, an-bày trường-dưỡng và bảo-tồn. Dầu các con ở trong hình thức nào, tổ chức nào hoặc ở khối nào đi nữa, cũng phải nhắm vào mục tiêu chánh ấy mà đi cho đến chốn.

Các con thử suy nghĩ một thí dụ sau đây:

ĐẠI-ĐẠO TAM-KỲ PHỔ-ĐỘ khi hoàn-thành

sứ mạng của nó là mục-phiêu cuối cùng đem lại xã hội loài người được thái-hòa, an-lạc trong tình thương đạo-đức. Các mục phiêu ấy ví như mục phiêu của người kỹ-sư, chế tạo một máy xe hơi, cuối cùng của mục phiêu ấy là hoàn thành chiếc xe hơi do người Kỹ-sư trưởng phát họa.

Trong sự hoàn thành bộ máy ấy, có rất nhiều bộ phận máy-móc lớn nhỏ, chi chít, chằng chịt liên đới lẫn nhau. Mỗi bộ phận ấy đều được phân công cho mỗi toán thợ khác nhau đảm nhận. Dầu toán thợ nào cũng phải làm theo qui-tắc, đúng ni, đúng cỡ của vị Kỹ-sư trưởng chế định. Có như vậy, đến ngày giờ cuối cùng các bộ phận ấy mới có thể ráp vào nhau đúng chỗ, đúng khớp, bộ máy mới có thể chuyển động cho người đời sử dụng được.

Còn các con trong Đại-Đạo cũng vậy. Dầu ở khối nào, Tòa Thánh, Hội Thánh, Giáo Hội, Thánh Thất, Tịnh Thất nào cũng vậy, dầu ở chi phái nào cũng vậy, như Minh Sư, Minh Lý, Minh Tân, Minh Thiện, Minh Đường v.v... **Các con đừng e ngại chỗ khác nhau về hình thức, về danh từ, về phương pháp hành đạo.** Các con hãy làm cho đúng ni, đúng cỡ, đúng khuôn khổ, đúng đường hướng mà Thầy là vị Kỹ -Sư trưởng của bộ máy Đại-Đạo đã dạy các con từ mấy mươi năm đã cặn mực, đã mòn bút cũng vì mục-phiêu chánh đó mà thôi.

Một thí dụ khác nữa là như Thầy bảo các con hãy bắt một cây cầu ngang sông Bi-Ngan, từ bến Mê qua bờ Giác, miễn làm sao các con bắt cho được một cây cầu chắc chắn, bền bỉ rộng rãi tốt đẹp, dầu các con là những Kỹ-sư Nhựt, Kỹ-sư Pháp, Kỹ-sư Anh, Kỹ-sư Lào... đi nữa, hoặc các con xây cất vật liệu nào đi nữa. Sự khác biệt về quốc tịch của những Kỹ-sư không thành vấn đề, sự khác biệt

về vật liệu không thành vấn đề, mà vấn đề chánh là cây cầu ấy có đủ điều kiện giúp cho người đời sử dụng dễ dàng chắc chắn, tốt đẹp và bền bỉ hay không?

Đạo muốn đạt chỗ bí yếu là cái cứu cánh và tác dụng đó các con. Nếu không đạt được cái cứu cánh và tác dụng đó thì dầu với danh từ nào tốt đẹp hoặc tổ chức nào tốt đẹp cách mấy đi chăng nữa cũng không ý nghĩa gì hết. Có phải vậy không các con?

Các con ôi! Luôn luôn lúc nào và bất cứ ở đâu cũng vậy, các con phải kiểm điểm và tâm niệm rằng: **Mình là người có Đạo, mang một hoài bảo cao cả, một lý tưởng cao cả trong sứ mạng thế Thiên hành hóa, giáo-dân vi-thiện, đem Đạo cứu đời.** Mình phải nói gì, phải nghĩ gì và phải làm gì để thực hiện cái hoài bảo lý tưởng của người sứ mạng đó.

Thầy đã từng dạy các con: Thầy sanh trưởng bảo tồn các con. Thầy đến Việt-Nam nầy mở Đạo, dạy dỗ các con, **Thầy không đòi hỏi các con để làm những gì đem lại riêng tư cho Thầy; Thầy luôn luôn dạy các con phải thực hành đạo-lý cho các con cái của Thầy,** nghĩa là phải giác ngộ cho nhau, thương-yêu dạy-dỗ đùm-bọc cho nhau để cùng nhau được sống trong cảnh thái hòa, cùng hưởng hạnh phúc với nhau mãi mãi, chớ không được thù hằn, ganh tị, ghen ghét, hại nhau rồi tự diệt nhau, vì các con là một trong vạn vật chúng-sinh, mà vạn-vật chúng-sinh là bản thể của Đạo, mà bản thể của Đạo tức là bản thể của Thầy. **Các con có thương nhau tức là các con đã thương Thầy. Nếu các con ghét nhau, chính là các con ghét Thầy, mà Thầy có bao giờ làm gì đến nỗi để các con ghét Thầy?** Có phải vậy không các con?

Thầy đã nói:

*Thương nhau khác thể thương Thầy,
Ghét nhau khác thể ghét Thầy sao con!*

Các con ôi!

THI

*Thương nhau: Tặng vật hiến dâng Thầy,
Chẳng luận loài nào khắp đó đây,
Thương nhóm không quen nơi hướng Bắc,
Thương đoàn lạ mặt chốn phương Tây.
Dắt người đọa lạc về đường chánh.
Dẫn kẻ gian tà lại nẻo ngay,
Khôn dạy ngu khờ lo tận độ,
Thương nhau: Tặng vật hiến dâng Thầy.*

Thầy đến trần gian giờ này đã làm các con ngạc nhiên, rồi vui mừng và buồn tủi. Thầy dành mọi ân-huệ cho các con và luôn luôn cho chư Thần hộ-trì các con trong việc hành Đạo.

THI

*Thương con dạy dỗ đã bao điều,
Thương mến anh em rón dắt dìu;
Trên vạn nẻo đời còn khốn khổ,
Đó là Thiên Sứ, trẻ cứng yêu!*

NGÂM

*Đã từng dạy dỗ tăng tiu,
Cho con lớn nhỏ mọi điều phải chằng.*

*Tu hành con khá tâm phăng,
Cho thêm tăng tiến, Thầy hằng ước mơ.
Con ơi! Ngày tháng không chờ,
Tuổi đời chông chất hăng hồ trẽ đi.
Làm người một kiếp dẽ chi,
Kiếp người là một hội thi ngàn vàng.
Ngàn vàng quý với thế gian,
Chớ cùng Tiên Phật sánh bằng nơi chi.
Tu đi con rán tu đi,
Cho cao phẩm hạnh, cho dày quả công.
Ban ơn con trẻ trần hồng,
Thế gian lo Đạo, Thiên-Cung Thầy về.*

THĂNG...

9. HUẤN TỪ ĐỨC CHÍ-TÔN XUÂN CANH-TUẤT

NAM-THÀNH THÁNH-THẤT, Tuất thời Mừng 1 tháng Giêng Canh-Tuất (6-2-1970) — Ngọc Hoàng Thượng Đế

THẦY linh hồn các con.

THI

*Tâm sãn NGỌC minh há kiếm ngoài,
Chuyển luân HOÀNG đạo hiện Cao-Đài,
Chơn truyền THUỘNG hạ ban từ thủ,
Sự nghiệp ĐẾ Thiên đã định bày.*

THẦY mừng các con nam nữ hiện diện đàn tiên. Trong giờ Xuân Canh-Tuất, **Thầy** đến trần gian với các con, ban cho muôn loài, cho các con từ điển để tiếp nhận một tuổi đời đầy kinh nghiệm và giác ngộ hơn.

Các con ôi! Mùa Xuân, một mùa lập lại công cuộc sanh trưởng thân tàn. Các con hãy nghĩ lại cái gì nên bỏ và những gì nên đem theo cho cuộc hành trình sắp đến để bước đường trọn vẹn những tiến bộ và trong sạch.

Đời sống các con nơi cõi tạm này xét lại một kiếp người còn được những gì đó các con? Mỗi độ Xuân về là mỗi lần các con tăng trưởng và cú thể trong khoảng thời gian này các con làm thế nào để mang lại cho mình, cho mọi người một nghiệp dĩ khả quan tinh tiến để không uổng đi sự sống còn trước khi bước vào nẻo tử.

Phương pháp làm cho các con đủ năng lực và tính chất bảo vệ quyền hạn của địa vị con người đều đặt trọn vào ý nghĩa mùa Xuân, vì nó là biểu tượng cho sự ấm áp, cho tình thương nơi **Thầy** và cho sự sống vĩnh cửu hằng hữu với vũ trụ không gian.

Vậy thì các con nên căn cứ vào nghĩa lý ấy mà gìn giữ tâm linh được điều hòa thanh tịnh luôn hầu nuôi nấng chơn tánh toàn thiện toàn giác của **Thầy** đã ban cho mỗi con ngày nào.

Không cứ phải một mùa Xuân cách Hạ Thu Đông, hai mùa Xuân hoặc trăm vạn mùa Xuân phát sinh vào thời gian ngắn ngủi, mà mùa nào chí những mùa nào, các con vẫn trau luyện tâm mình được tươi nhuận ấm áp dịu hiền, không sân hận, không si mê, không tham vọng, thì các con tự khắc đã gần gũi với **Thầy** rồi đó.

Nhưng **Thầy** là gì hỡi các con?

Thầy cũng dư hiểu mỗi con lớn nhỏ đều định nghĩa được **Thầy** và biết rõ đặc tính của **Thầy**. Tuy nhiên, lắm lúc sự hiểu biết bằng trí thức ấy đã phai mờ vì phạm tâm vọng ý của các con rồi hóa ra chẳng hiểu gì hết.

Nếu các con thật hiểu được **Thầy**, thật hiểu với **Thầy** như hơi thở của các con không bao giờ quên, thì chừng ấy mới mong bắt chước theo **Thầy** mà hành động.

Lâu nay nhiều con đã lảm lời tán tụng **Thầy** bằng bài thương yêu, **Thầy** là Cha của sự thương yêu. Bởi thương yêu mới dựng nên Càn Khôn Thế Giới, nhưng có mấy con đi đúng lời ấy đâu!

Những sự kiện về **Thầy** được nêu ra như thế để các con thâm nhập vào lòng, thiết hành rất ráo chớ không

phải để các con lấy nó làm tiêu ngữ che mắt thế nhân.

Thật sự, lẽ cùng cực của Đạo là mức tuyệt đối. Hễ tuyệt đối thì không nói đến điều thương sự ghét. Song vì các con sống nơi thế gian là trường đối đãi, thì sự từ bi bác ái được nêu lên là việc thường để răn lòng mỗi con mà thôi.

Như vậy, các con được sống trong mùa Xuân miền viễn, không hạn định, không hủy bỏ theo thời gian. Ấy là Xuân Đạo Đức.

Ngày Xuân năm nay, **Thầy** chỉ mong cho các con dọn sạch lòng mình để chào đón mùa Xuân và phải nhớ là mùa Xuân Đạo Đức vĩnh cửu nghe các con.

Đại khái Xuân đời, cảnh vật có chi các con! Cành hoa chớm nở tươi xinh, các con nâng niu cành lá, vun tưới gốc cây, ngửi mùi thơm trong nhụy. Sao các con không vun tưới cội lành Đạo cả, nâng niu sang sửa chơn tâm cho thật tươi nhuận sáng suốt để rồi ngửi lấy Đạo vị nhiệm mầu tự lòng con khai phát?

*Đêm Xuân Thầy đến với con
Ít dòng tâm huyết ngời son điểm truyến
Trải qua những tiết Đông thiên
Ngày Xuân sắp đến chân liền bước sang
Những thoi trắng đỏ xanh vàng
Điểm tô thêm nét trùng hoan cõi trần
Quên đi những nỗi nã nân
Vai mang sứ mạng chuyên cần nghe con
Sơn hà bóng đã môi mòn
Bước chân Đại Đạo sắt son mỗi thời
Đem thân dâng hiến cho đời
Cứu người mê muội độ người đau thương*

Là con biết rõ vai tuồng
Hiếu Thầy, trung Đạo làm gương sau này
Nắng mưa mỗi lúc vẫn xoay
Tâm con mỗi lúc đủ đầy đức công
Rồi con thấy Hội Hoa-Long
Tự con đi đến Đại Đồng thường răn
Quản chi thành bại nơi trần
Thăng trầm bi thời tao tâm có hồi
Xuân lòng con đượm sắc tươi
Hoa lòng con nở tỏ ngời vị hương
Tỏa bay chan khắp tình thương
Muôn loài vạn vật nơi trường thế gian
Nơi đây Thầy để ít hàng
Chuyển lời gởi đến trần gian con tường
Từ nơi thành thị thôn hương
Sơn khê hà hải bốn phương hưởng cùng
Tuổi đời chông chất chấp chùng
Con mau bước thẳng Đòai Cung xế rồi
Mùa Xuân Đạo Đức con ôi!

Giờ lành đầu năm mới, **Thầy** đến với con chừng ấy
thời. **Thầy** ban ân chung mỗi con nam nữ lớn nhỏ đều
thọ hưởng điển lành Thầy ban rải trên khắp trần gian.

THI

Giản dị đôi lời gởi các con,
Trần gian sứ mạng gắng lo tròn,
Lao lung nợ thế vui lòng trả,
Để rạng Đạo Thầy, rạng nước non.

10. HUẤN TỪ ĐỨC CHÍ-TÔN XUÂN TÂN-HỢI

NAM-THÀNH THÁNH-THẤT, Ngộ thời, mừng 1 tháng Giêng Xuân Tân-Hợi (27-1-1971) — NGỌC-HOÀNG THUỢNG-ĐẾ

THI

*HUYỀN huyền diệu diệu chí linh linh,
KHUNG sắc hòa quang hiện Ngọc-Kinh,
CAO ngự chương tòa thần mặc mặc,
THƯỢNG triều bửu điện khí khinh khinh,
ĐẾ cung Thánh Phật giai cung hỉ,
Kim khuyết Thần Tiên cụ tiếp nghinh,
Viết Thích, Viết Nho, Viết Đại-Đạo,
CAO-ĐÀI dưỡng dục hóa quân sinh.*

NGỌC-HOÀNG THUỢNG-ĐẾ Kim Viết CAO-ĐÀI Giáo Đạo Nam Phương, Thấy các con, Thấy mừng các con.

Đầu năm Tân-Hợi, Thấy giáng trần để chan rưới hồng ân cho tất cả con cái của Thầy được vui vẻ tâm trung xóa tan bao niềm đau khổ của năm qua, hầu sáng suốt đón nhận một mùa Xuân đạo đức.

Hỡi các con! Qua mấy mươi Xuân rồi, Thầy đem sứ mạng quyền pháp Tam-Kỳ Phổ-Độ trao cho các con, cho dân tộc con trong thời Hạ Ngươn chuyển kiếp này là để các con gieo rải một ý thức hòa hiệp thương yêu với nhau

trước cuộc đời loạn ly điên đảo. Đã qua biết bao nhiêu lớp người hy sinh hoằng Đạo, cho đến ngày nay, nhìn vào thế giới nhân loại nói chung và các con trong Đại-Đạo Tam-Kỳ Phổ-Độ nói riêng, vẫn còn trong trạng huống chia ly trầm trọng, đó là quyền pháp Đạo của Thầy các con chưa thực hành trọn vẹn, nên tình thương và lẽ sống không phát động mạnh mẽ đồng đều để kết hợp một nền tảng hòa bình mà các con hằng nguyện cầu mong muốn. Con ôi!

THI

*Lòng Trời bao quát cả nhơn sanh,
Chỉ có riêng con tạo dữ lành,
Muốn đặng hòa bình trong ước vọng,
Thì con mỗi đứa tự thi hành.*

THI

*Thi hành cho đúng luật thương yêu,
Thầy dặn dò con trước đã nhiều,
Cái khổ của người con ước vọng,
Buồm trương ngược gió phải theo chiều.*

Hôm nay, trước một số con cái của Thầy, Thầy ban ơn chung tất cả và khuyên dạy một vài điều để các con bảo lại với huynh đệ các con ghi nhớ, tuân hành làm phương châm cứu thế trong những ngày Hạ, Thu, Đông sắp đến.

Trước hết, các con nhớ câu: “**Vật hữu bốn mặt, sự hữu chung thủy**”. Tòa Thánh, Hội Thánh, Thánh Thất, Thánh Tịnh đều là trong **ĐẠI-ĐẠO**. Các con phải tuân hành đạo luật cho quyền pháp được nghiêm minh. Những cái gì thừa con bỏ bớt, những cái gì thiếu con bổ túc vào

cho trọn vẹn, củng cố hàng ngũ để tạo nên bậc đạo đức chơn tu, trưởng dưỡng huấn luyện tu sinh tu sĩ để tạo thành trang hướng đạo. Những Thánh Thất, Thánh Tịnh của các chi phái cùng địa phương, người lãnh đạo bậc đàn anh phải gieo ý thức thương yêu đoàn kết cho các con cái của Thầy hầu xóa tan mọi niềm tự hiềm đố kỵ và nêu cao tinh thần đồng nhất của **ĐẠI-ĐẠO**.

Kể đến các con lãnh đạo, hướng đạo của các chi phái hãy bắt tay nhau, cùng kết hợp lại thành một "**Hội-Đồng Hướng-Đạo trong Tam-Kỳ Phổ-Độ**". Thầy sẽ ban ơn cho các con trọn quyền quyết nghị mọi giải pháp tế chúng độ nhơn. Con thừa hành, Thầy cho phép các con được chọn lựa trụ sở tùy theo ý kiến tổng hợp của toàn thể. Khi các con có những gì không giải quyết được, Thầy sẽ cho **Giáo-Tông Đại-Đạo** đến giúp các con.

Sau cùng là Tôn-Giáo. **Tôn-giáo là con thuyền đưa khách, mà Đạo là bến đỗ. Các con thuyền cuối cùng cũng xuôi về bến đỗ.**

Thầy khai **ĐẠI-ĐẠO** với công cuộc an định nhơn loại cứu rỗi quần sinh. Với sứ mạng cao cả ấy, các con là những người đi trước, là những người tiên phong, thì phải thực hành cho đúng Thiên ý, đúng với Đạo Lý, để Tôn-Giáo và Tôn-Giáo, Tôn-Giáo và chính ủy chính trị được hợp tác với nhau trong thế nhơn hòa. Con sẽ đem lại sự yên vui cho nước non dân tộc con và thiên hạ. **Được vậy, không cần cầu nguyện với Thầy, hòa bình cũng sẽ đến với các con.**

THI

Thầy vì nhơn loại đến trần gian,

*Nào phải riêng con được cứu nài,
Đúng lẽ Thiên cơ Trời sắp đặt,
Tam-Kỳ Phổ-Độ sắc ân ban...*

11. ĐẮC NHỨT

*CƠ QUAN PHỔ THÔNG GIÁO LÝ, Tuất thời, Rằm tháng 3 Tân-Hợi
(10-4-1971) — NGỌC-HOÀNG THUỖNG-ĐỂ*

NGỌC-HOÀNG THUỖNG-ĐỂ Kim Viết CAO-ĐÀI
Giáo Đạo Nam Phương, Thầy các con, Thầy mừng các
con nam nữ.

THI

*Con ôi! Thầy đến lúc đầu canh,
Thông thấu thần quang cõi trọn lành,
Gió núi sóng cồn chưa ổn định,
Sương mai nắng hạ vẫn xoay quanh.
Cần Khôn trẻ muốn chung cư thất,
Thiên Địa con toan động tác thành,
Ngưỡng cửa viên dung là chữ NHỨT,
Không tìm sao thấy ở hình danh.*

Giờ này hôm nay Thầy giáng trần nơi đây để ban ơn
chung cho các con phận sự.

Này các con! Trong thế tam tài, **Trời mà được Một**
thì đảng Đạo yên ổn trong lành, soi sáng nuôi dưỡng muôn
loài vạn vật không giây phút ngừng nghỉ, từ thí tới chung.
Đất khi được Một thì vạn vật mới sinh tồn nhờ bởi sự
ổn định luôn luôn, nếu không ổn định bình yên thì con

người, thì vạn loại bị sự tiêu diệt bởi sụp đổ nghiêng chính.

Còn hơn tức **con người được Một** thì con người trở nên thông suốt sáng láng, hiểu được mọi sự mọi vật, từ gần tới xa, từ đã qua tới việc sẽ đến. Đối với người thì gây được tình thương, tạo được thế giới quân bình thanh trị. Đại để là như vậy.

Các con ơi! Sự **Đắc Nhứt** đối với người tu theo **ĐẠI-ĐẠO** của Thầy là một then chốt quan trọng ở mục tiêu, vì mục tiêu là điểm rất ráo. Nếu các con không nhìn nhận và **nắm được lẽ Một** ấy, cứ quanh quẩn bên ngoài, thì không bao giờ đến chỗ. Nếu không được **Một**, chẳng những các con cứ quanh quẩn bên ngoài vòng Đạo lý, mà phải chịu trong sự vô minh nê chấp riêng rẽ ở quan niệm cá nhân hay đoàn thể tông phái của mình.

Con hãy nhìn ra trường đời thì thấy thiên hạ ai ai cũng đề cao, cũng vự ở cái mộng **Đắc Nhứt**. Nhờ sự **Đắc Nhứt** mà con người đã đạt tới một trình độ tiến bộ về khoa học, về đời sống vật chất khá cao, tức là đúng với người xưa nói: “**Nhứt nghệ tinh, nhứt thân vinh**” là vậy.

Đó là về phần hữu hình vật chất. Còn Thầy khai Đạo, muốn cho con **Đắc Nhứt**, chẳng những về phương diện hữu thể mà thôi, cả về phương diện siêu thể tinh thần là phần chính yếu vậy.

Các con! Trước khi các con gọi rằng được **Một**, thì các con đã được nhiều lắm rồi. Được nhiều đến nỗi các con không làm sao chứa đựng hết, khiến cho lòng con luôn luôn bận rộn, khiến cho trí não các con luôn luôn căng đầy, khiến cho thân thể các con triển miên gian khổ. Rồi từ cái được nhiều như vậy, các con nếu biết phương pháp để đạt tới **sự Đắc Nhứt là chìa khóa mở cửa Đạo, hiệp**

với Đạo, tức hiệp với Thầy vậy. Nhưng các con nên cẩn thận khi dùng chữ **Đắc Nhứt**, vì không có tiếng nào để chỉ cho một nguyên lý tuyệt đối tối thượng ấy mới tạm gọi như vậy. Tiếng tạm gọi này là tiếng mượn ở tương đối. Hễ tương đối thì các con dễ ngộ nhận nếu không cẩn mật khi học Đạo tu hành.

Đắc Nhứt không có nghĩa là con chỉ tôn thờ một Tôn Giáo, một lý tưởng cao đẹp nào đó. **Đắc Nhứt** không có nghĩa là các con chỉ dự một nhiệm vụ làm cho tới ngày cõi bỏ xác phàm. **Đắc Nhứt** cũng không phải các con chỉ có một lòng một dạ yêu Thầy mến Đạo, tỏ ra rất thuần thành. Nếu các con xét thấy mình chỉ được ngần ấy thì chưa đủ được Đạo hay **Đắc Nhứt** đó con. Vì nếu con cứ một lòng bảo vệ tôn chỉ, lý tưởng của mình cho tới cùng, không một trở lực nào ngăn cản, nếu bị kẻ khác xâm phạm danh dự hay quyền lợi thì tỏ thái độ đối kháng, ấy là chưa được **Đắc Nhứt** quá lắm vậy!

Thế thì các con cũng cứ lập trường một tôn chỉ, một con đường đã chọn đi. Các con cứ nhứt tâm vì Thầy vì Đạo đi, các con cứ một việc làm mà hằng tiến đi, và trên những con đường, những phương hướng ấy mà các con làm vì Đạo không vụ ở lợi cho mình. Hễ đi tới là quay về trước mặt, không ngó lại mà tiếc rẻ những vật chung quanh, tức là các con mạnh dạn cõi bỏ những phàm tánh vọng ý còn đeo đẳng lòng con, mặc dù phàm tánh vọng ý ấy chỉ được dùng cho sự luyện Đạo thành Tiên tác Phật. Vì những thứ ấy là những lượn ba đào trên mặt trùng dương biển cả. Nếu biển cả cứ nổi dậy những sóng to dồn dập thì nó sẽ ở vào trạng thái đa diện, không còn nhứt diện phẳng lì nữa.

Khi lòng con như lượn sóng luôn luôn khơi dậy, thì khi ấy chưa được sự **Đắc Nhứt**.

Các con rường cột cũng nên thể hiện rất ráo điều đó để làm tấm gương chung. Khi mà các con xứng đáng một trong thể Tam Tài, thì các con với sự **Đắc Nhứt**, sẽ dùng quyền lực tạo được bởi tinh thần để phổ độ, để phụng sự nhân sinh, cũng như Trời Đất đang hành vận trong lẽ thuần nhứt đó vậy.

Và còn một điểm để phụ vào cái **Đắc Nhứt** của con người rằng cổ nhân của các con có câu: “**Thần đặc nhứt dĩ linh**”. Thường thường các con hiểu Thần là một vị cai quản một địa phận ở cõi vô hình nào đó, chẳng hạn Thần núi, Thần sông, Thần làng. Nhưng nếu hiểu như vậy cũng không có chi đáng nói.

Thầy muốn cho các con hiểu **Thần đây là Chơn-Thần, là Nguơn-Thần** trường cửu hằng tại tự bản tự căn ở mỗi các con. Khi con chỉ phối tinh thần trăm mưu ngàn kế ở đầu óc các con, hay con nghĩ vẩn vơ những nhơn tình thế sự, thì cái Thần, cái Chơn Thần của các con không còn linh diệu nữa, tất nó phải bị ly tan tản mát, hay hơn nữa, nó bị chìm sâu dưới bức màn vô minh dày cộm!

Như vậy, khi các con đề cập đến sự đạt Đạo, thành Đạo, thì các con nên nhớ mà **gìn giữ Nguơn-Thần cho linh diệu, cho tinh anh, để được minh mẫn mà trở về Đạo gốc.**

THI

*Một là tất cả đó con ôi!
Tất cả biết gom một lẽ Trời,*

*Mới ứng dụng vào trong thế sự,
Không là những chuyện nói đùa chơi.*

Thôi! Thầy chỉ mong các con lớn nhỏ nghe lời Thầy,
chỉ ngần ấy để Thầy vui mừng mà đến với các con luôn
luôn trong tâm Đạo, trong lẽ Thiên như tương hiệp...

12. NGÀY THIÊN QUAN TỨ PHƯỚC

*CƠ QUAN PHỔ THÔNG GIÁO LÝ, Tuất thời, Rằm tháng Giêng Nhâm
Tý (29-2-1972) — NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ*

NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ Kim Viết CAO-ĐÀI Giáo Đạo Nam Phương

Thầy các con! Thầy mừng các con!

Thiên Quan Tứ Phước Thầy đến trần gian để ban ơn lành cho các con, đã dày công quả công trình trong Tam Kỳ Phổ Độ, và Thầy cũng gửi gắm ơn lành cho tất cả các con cái của Thầy, nhờ nơi các con được châu Thầy hôm nay chuyển hóa.

Hỡi các con, trong tình Tạo Hóa, đức hiếu sinh, Thầy nhìn vạn vật với một sự thương yêu chan rười. Mặc dầu cảnh trần gian có biến đổi muôn hình vạn trạng, có sanh nhiều tội nghiệp đa đoan, có tạo nhiều phong ba bão tố, nhưng lòng trời vẫn che, đất trời vẫn chở. Hãy sanh hóa và sanh hóa. Sanh hóa trong lượng Từ Phụ thiên nhiên để tạo lập một dinh hoàn Thượng Nguơn Thánh Đức.

Ngày khai Đạo Thầy đóng một vai trò một người cha đối với các con trên đường tình thế sự. Phải! Phải! Luôn luôn Thầy vẫn xem các con là thế ấy. **Thầy đã hạ mình rời khỏi Linh Tiêu Điện giáng xuống cõi đời ô trước để phát ra những âm thanh mà tự cổ cập kim chưa hề được nghe được thấy.**

Thầy những mong ở một cõi trong sạch nhứt nơi trần gian, Thầy chứng vào cõi đó, Thầy ngự vào đó để cứu rỗi con cái của Thầy trong thời kỳ mạt kiếp.

Các con ôi! Cái cõi tịnh khiết đó ở đâu hồi các con. Các con thử tìm để bạch lên Thầy nghe thử nào.

Cái cõi tịnh khiết mà Thầy muốn ngự ở đó các con có để cho Thầy đến với các con không? Hẳn là có rồi! Trong mỗi đứa. Nhưng Thầy không đến được với các con là vì thiếu sự tịnh khiết trong cõi đó.

Kìa con bụi hồng mù mịt! Cái cảnh ô trược trần gian đã làm cho các con mờ mịt không ít, làm cho các con mất quyền sở hữu quá nhiều. Thầy vì sợ các con mất luôn cả bốn linh chân tánh nên mới đến trần gian để cứu rỗi các con. Ô trược đành rằng ô trược, nhưng có thể rửa sạch ở lớp bên ngoài, Thầy chỉ ngại e những cái ô trược đã sanh sôi ở trong lòng các con thì khó giặt giũ.

Các con ôi! Trải bao nhiêu năm rồi, trước cảnh đời ly loạn, những sứ giả hòa bình mà Thầy cho đến thế gian để thực hiện Đạo cứu đời trong Tam-Kỳ Phổ-Độ, lại mắng tranh nhau triển thi thuật pháp, làm bê trễ công cuộc cứu thế của Thầy, cho nên nhân loại ngày nay mới đến đối điều linh thống khổ.

Thầy bỏ sao đành, phải chuyển từ giai đoạn. Ôi! Thiên cơ, Thiên cơ là huyền nhiệm, cứu cánh từ tương đối trở về tuyệt đối. Những đứa con hiểu Đạo mới dốc tâm học hỏi lời Thầy để kê vai gánh đạo trên quang đường hạ ngươn chuyển kiếp. Công trạng của các con Thầy phải khen, phải thưởng, cũng như Thiên điều luật pháp trước hơn sanh, Thầy cũng không thể chở che cho những đứa nghịch sự phản đạo.

Công việc khó khăn nhất trong giai đoạn phổ thông giáo lý, các con là người, là nhơn sanh, Thầy mượn bộ óc thiên lương của các con để ráp thành guồng máy trong giai đoạn này.

Sự hy sinh sẽ nói lên giá trị của một người Thiên chức trong bốn phạm vi nhân. Đó là con đã biết thương Thầy và kính trọng Thầy rồi đó...

13. HỒNG ÂN XUÂN QUÍ SỬU (GIÁ TRỊ CỦA SỰ YÊN LẶNG)

*Cơ QUAN PHỔ THÔNG GIÁO LÝ, Tuất thời 30 tháng Chạp Nhâm-Tý
(2-2-1973) — NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ*

NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ tá danh CAO-ĐÀI Tiên-Ông Đại-Bồ-Tát Ma-Ha-Tát.

Thầy các con, Thầy mừng các con.

Thầy giảng trần gian trước giờ Giao-Thừa để ban hồng ân cho các con lớn nhỏ của Thầy.

Vậy Thầy miễn lễ các con đồng tịnh tâm an tọa nghe Thầy dạy đây.

Hỡi các con! Mỗi độ Xuân về là mỗi lần các con bước qua một bước trên vạn nẻo luân-hồi.

Thầy thương xót cho con cái của Thầy, đứa khôn ngoan biết tùy thời, tựa thế lại thường hay ý mình để phải vấp ngã trước những chạm bẫy của tà thần dục-vọng bủa giăng; còn đứa khờ khạo biết tín ngưỡng ở Thiêng-Liêng lại hay yếu mềm, dễ bị kéo lôi vào đường sai nẻo đọa.

Cơ Đạo cũng như cơ đời, hầu hết đều chịu trong luật đào thải buổi Hạ-Ngươn Mạt-Kiếp.

Con ôi!

THI

*Xuân đến bao lần với các con,
Tuổi đời chông chất có chi tròn;
Xuân này Thầy sẵn dành ân huệ,
Cho kẻ tu hành vẹn sắt son.*

Lẽ thì Thầy giảng trong giờ Giao-Thừa như bao nhiêu năm trước, nhưng đêm nay Thầy muốn cho các con được bình tâm yên lặng trước Thiên-Bàn, trước một mùa Xuân mà Chúa-Xuân đang chờ đón.

Con ôi! Sự yên lặng để thần-giao cách-cảm, để các con tìm thấy con trong Thầy và Thầy hằng ngự trị với đức hiếu sinh trong vạn vật.

Yên-lặng tức là quán-triệt tất cả những cái gì mà trần gian không nói được, không sờ mó được, không nghe thấy được.

Yên-lặng để tìm thấy cương vị của các con trong sứ mạng to tát giữa thời Phổ-Độ Kỳ Tam.

Giờ giao điểm của tâm linh và vũ trụ cũng là giờ giao điểm của Đức-Nguyên và vạn sinh. Nếu vào một thời kỳ khác, giờ đó các con sẽ nhấp chén trà thơm, cạn tuần rượu cúc để đón Xuân sang. Nhưng trong lúc này, cần hơn lúc nào hết, cần ở tiềm lực quang năng của mỗi người có sứ mạng trong Tam-Kỳ Phổ-Độ, cần đến tinh thần vạn năng của các sứ đồ trung kiên trong Đại-Đạo.

Yên-lặng để điều ngự khỏi truân chuyên, yên-lặng để chuyển phong-ba trở thành bình-địa.

Sự yên-lặng rất cần dùng ấy, con phải biết đến giá trị của phút giây yên-lặng đó.

Giờ đây để các con vui cùng Thầy, Thầy ban vui cho các con!

THI

*Rượu hóa kim-đơn mới lạ kỳ,
Thầy ban Xuân tửu trẻ say đi;
Say men rượu hãy hòa men Đạo,
Cho thế gian nấy hết loạn ly.*

Đây là mỹ tửu trần gian, khi được hồng ân của Thầy vào trong lòng các con, sẽ biến thành kim-đơn cứu khổ. Từ đây đến bảy ngày, các con hãy luôn luôn tịnh định tâm trung và gặp bất cứ trường hợp ngang trái, hung bạo, trở lực ở thế gian, các con sẽ có Thần-lực để chuyển hóa và cứu độ trong hoàn cảnh đó. Ngoại trừ đũa nào bất tuân theo qui giới Đạo pháp của Thầy, nó sẽ bị phản trở lại là không phải bửu vật hộ thân mà lại là hột hỏa-châu để thiêu đốt.

Các con thọ huyền-nhiệm để biết lý tương giao giữa Trời Đất và các con. có như vậy các con mới thấy tu hành không phải là một biểu ngữ truyền thuyết mơ hồ qua các hình thái được xây dựng bởi dục-vọng của phàm tâm.

Đây Thầy ban cho mấy câu này để đêm nay giờ Giao-Thừa ngâm thơ chúc chén:

THI BÀI

*Xuân phúc tải Kiên-Nguyên chi Đức,
Xuân thái-hòa vạn vật chi cơ;
Xuân sang trước đã định giờ,
Xuân về cho trẻ phục sơ tánh lành.*

*Xuân cảnh thế đấu tranh hỗn loạn,
Xuân thiên-nhiên soi sáng tâm điền;
Xuân-tâm hòa nhịp thiên-nhiên,
Xuân thiên-nhiên với tâm điền không hai.*

*Xuân sắc điểm nhân tài sứ mạng,
Xuân phong thừa Ngọc-bảng đề ghi;
Xuân về, Xuân lại, Xuân đi,
Thời gian vô tận Xuân thì vô chung.*

*Xuân khai thới trần hồng thường thức,
Xuân điều hòa với đức hiếu-sinh;
Xuân này con trẻ khai minh,
Hoàn thành sứ mạng trọn gìn Đạo Xuân.*

Bao nhiêu đó các con rón mà học rồi sẽ được dạy thêm.

Thầy ban ơn các con nam nữ lớn nhỏ, Thầy hồi cung...

14. LÝ HUYỀN NHIỆM CỦA MÙA XUÂN

*Cơ QUAN PHỔ THÔNG GIÁO LÝ, Hội thời, 30 tháng 12 Quý Sửu
(22-1-1974) — NGỌC HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ*

THI

*Một Đức Huyền Thiên hóa vạn loài,
Thâu tàng sinh trưởng luật vẫn xoay;
Phật Tiên Thần Thánh đều do bởi,
Điều hiệp Thiên cơ ở cõi này.*

**NGỌC HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ KIM VIẾT CAO ĐÀI
GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG,** Thầy các con, Thầy mừng
các con.

Hôm nay Thầy cùng chư Phật Tiên đến trần gian
trước giờ Giao Thừa để ban hồng ân cho các con đồng
hưởng một mùa xuân vui tươi đạo đức.

Thầy miễn lễ các con đồng an tọa.

Hỡi các con! Xuân Hạ Thu Đông, bốn mùa thay đổi,
thời tiết điều hòa cho vạn vật sinh trưởng và thâu tàng.

Mỗi bốn mùa, mỗi mùa đều mang đến cho vạn vật
một công năng hữu hiệu để tiến hóa, nhưng sao các con
chỉ lưu ý đến mỗi một mùa Xuân.

Hễ mỗi độ Xuân về là các con lớn nhỏ tất tả liệu lo,
nào thay cũ đổi mới, nào lễ lộc nghinh Xuân, cùng nhau

vui vậy chúc tụng.

Có phải chăng đây là một ước lệ ngàn xưa để lại cho các con hay nó có ý nghĩa huyền nhiệm nào khác để các con phải quan tâm lưu ý.

Nếu có và các con đã hiểu thì lễ Giao Thừa nghinh Xuân mới đầy đủ ý vị, và các con mới hưởng trọn ân Xuân đạo đức của Thầy ban. Con ôi!

THI BÀI

*Xuân Tạo Vật điểm tô vạn vật,
Xuân thiên nhiên hòa phát hồn nhiên;
Xuân Xuân Xuân đến trước thêm,
Thường Xuân con hỏi lý huyền có hay?*

*Là một trong Tam Tài định vị,
Là muôn trong một lý Nhất Nguyên;
Con ơi phú bẩm do Thiên,
Mấy linh Tạo Hóa ban truyền cho con.*

*Có vũ trụ sông non gồm đủ,
Có hình hài riêng thú kiến khôn;
Có xuân bất diệt trường tồn,
Cho vào thế hạ chiêu hồn vạn sanh.*

*Một sứ mạng Thầy dành hai ngõ,
Một ra đi một trở lại Thầy;
Dù cho Nam Bắc Đông Tây,
Cổ kim nhưn vật do Thầy định phân.*

*Con nhớ chăng thời xuân thơ ấu,
Một thời xuân hòa tấu thiên nhiên;*

*Trăm năm chưa hẳn kiếp duyên,
Sống như Bành Tổ nào riêng ý Thấy.*

*Cứ mỗi độ trần này Xuân đến,
Là chu trình định mệnh diệt sanh;
Hạ Thu Đông ấy Trời đành,
Cho loài nhỏ nhít hóa sanh kịp kỳ.*

*Riêng nhân loại năng tri vốn sẵn,
Một mùa xuân tất thẳng huy hoàng;
Sá chi Hạ trường Đông tàng,
Cung Trời ba sáu thanh nhàn hưởng Xuân.*

*Vì vật dục quả nhân kết cấu,
Bời xa nguồn lạc dấu quày chơn;
Mưa Thu nắng Hạ bao lần,
Kim thân lại hóa phàm thân đọa đày.*

*Kỳ ân xá Thấy khai chánh pháp,
Mở rộng đường thâu thập thiện duyên;
Sông mê sẵn Bát Nhã thuyền,
Khôn ngoan cửa Thánh nhà Tiên trở về.*

*Xuân Giáp Dần mọi bề sắp đặt,
Hạ Thu Đông chuẩn tắc y hành;
Các con giữ trọn chí thành,
Vô tư vô kỷ Thấy dành hồng ân.*

Xuân Giáp Dần cũng như bao nhiêu mùa Xuân đã qua, dầu thế đạo đổi thay, con vui hay buồn, thì Xuân vẫn đến với các con.

Vậy mỗi con hãy dọn thân tâm trong sạch hòa với lý

huyền nhiệm của Xuân mới trọn hưởng mùa Xuân đến của vạn vật.

Hỡi các con! **Đại-Đạo là bến khởi nguyên của các con, cũng như Xuân là Đức Nguyên của vạn vật.** Kia con! Còn trùn cỏ thảo mộc đều thấu tàng ẩn núp từ tiết Đông thiên chờ đợi đủ tam dương mà sanh sôi vùng dậy.

Còn các con, **Thầy ban cho mỗi đứa một mùa Xuân bất tận tự khởi nguyên.** Con hãy nhớ lại, tìm lại để nuôi dưỡng tinh ba, thấu tàng tú khí tích trữ cho đầy đủ, đến thời chánh khí hòa quang, các con cũng sanh sôi vùng dậy, tạo cho mình cảnh Niết-Bàn Cực-Lạc, khởi vào trong chu trình ngắn ngủi của trần gian.

Từ bến khởi nguyên con ra đi vươn một sứ mạng trong hai đoạn đường, một đem Đại-Đạo lập đời, hai trở về với Đại-Đạo.

Các con là những chức sắc tín đồ chức việc của Thầy. **Thầy nhắc nhở các con nên *thương yêu nhau, dìu dắt nhau* trên đường tu học, để *hoàn thành sứ mạng Phổ-Độ kỳ ba.***

Quyền pháp đạo từ Tòa-Thánh, Hội-Thánh, Thánh-Thất, Thánh Tịnh, mỗi người Thiên ân chức sắc, dù lớn dù nhỏ hãy gìn giữ cho xứng đáng nghiêm minh. **Quyền Pháp đạo là tình thương và sự sống.**

Có năm được Quyền Pháp *thì Đạo mới khai, có tình thương *sự sống mới hòa bình an lạc.** Đó là điều kiện duy nhất để con trở về với bến khởi nguyên Đại-Đạo, về cùng Thầy. Hôm nay Thầy không dạy thêm các con điều nào.

Các con hãy hoàn thành huấn lệnh Thầy đã ban mấy

mùa Xuân qua. Thầy chỉ nhắc lại lời căn dặn: *Các con hãy thương yêu kẻ ghét con mới gần Thầy được.*

Thầy sẽ cho chư Tiên Bối Khai Đạo yến ẩm với các con.

Các con có dành một mâm quả tử riêng, Thầy sẽ ban phép mầu rồi chia ra mỗi đứa một quả đem về hiến lễ Giao Thừa. Đó là lộc kết quả của Thầy ban.

Hãy để ngay trên bàn, Thầy đã ban ơn.

Còn rượu nữa các con. Rượu này một chút nữa các con sẽ làm lễ đãi các anh con, các con vui vẻ hưởng một mùa Xuân mới.

Thầy ban ơn cho các con cho Bộ Phận Hiệp-Thiên-Đài đã hành tròn sứ mạng thông công.

Thầy ban ơn lành tất cả các con nam nữ.

Các con thành tâm tiếp các anh con, Thầy hồi cung.

THẮNG.

15. THÁNH TÂM LÀM NÊN VƯƠNG ĐẠO

NGÀY RẪM THÁNG GIÊNG, năm Đinh-Tỵ (4-3-1977) — NGỌC-HOÀNG
THƯỢNG-ĐẾ

THI

*Một bầu che chở khắp quần linh,
Xuân, Hạ, Thu, Đông cũng một tình;
Tạo-Hóa vận hành cơ Nhật Nguyệt,
Chan hòa mưa móc khắp nguồn sinh.*

NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ TÁ DANH CAO-ĐÀI TIÊN-ÔNG ĐẠI-BỒ-TÁT MA-HA-TÁT.

Thầy các con! Thầy mừng các con nam nữ.

Hôm nay Thầy giáng trần để ban ơn cho các con. Mỗi con đều phải chí thành thọ hưởng hồng ân để vững vàng tâm chí tu thân học Đạo độ đời.

Năm xưa, Thầy vì tâm đạo chí thành của các con nên chọn ngày Thiên-Quan Tứ Phước thành lập Văn phòng Cơ Quan Phổ Thông Giáo-Lý Đại-Đạo để các con có cơ hội bồi công lập đức lần lên Thượng-Thừa phụng hành Thiên Đạo hiệp cùng Thần, Thánh tạo đời Thánh-Đức cho vạn linh. Nay được mười hai năm, các con vừa công-phu tu luyện, vừa hiến dâng cho Thầy, cho nhơn sanh, một phần nào tâm huyết và không quên gây dựng sứ mạng tiếp nối. Đó là một công quả xứng đáng trong

hàng Đại-Thừa Thiên Đạo vậy.

Ngày mai các con bắt đầu một niên trình mới nữa. Thấy nhìn các con chưa đủ Thần thông Pháp nhiệm để vun tưới thân xác, nên bị thời gian coi theo luật hữu hình hữu hoại.

Tuy nhiên đoạn đường sau cuối là đoạn đường quan trọng nhất của một kiếp người. Tỉnh hay mê, siêu hay đọa, sứ mạng có hoàn thành được hay không cũng chỉ giờ phút kết chung đó vậy.

Thấy mượn sử dụng Thánh-Đức ngày xưa mà nhắc nhở ngày nay. **Các con muốn có một cõi đời Thánh-Đức thì phải có Thánh-tâm.**

Chỉ có Thánh-tâm mới biết yêu thương nhơn loại. Người lãnh đạo thương dân mình như con đở, xem cái khổ của dân như chính mình khổ, cái vui của thiên hạ như cái vui mà mình có. Dân tựa vào sự thương yêu đó mà sống trong cảnh an lạc thái bình.

Thánh tâm làm nên Vương Đạo, Thánh-tâm hay Vương Đạo đều ở trong lòng mỗi người, lòng các con.

Nếu có được hay chưa được thì cơ biến diễn Thiên Địa tuần hoàn châu nhi rồi phục thí. **Cõi đời an lạc lâu hay mau đều tùy theo lòng giác ngộ của vạn linh. Biết thế các con hãy thương yêu dìu dắt nâng đỡ lẫn nhau trên đường Đại-Đạo.**

Thấy có dạy các con không thương được kẻ ghét con, thì không giận được Thấy.

Các con muốn gần Thầy, hiệp cùng Thầy thì hãy bỏ lòng thương ghét, lấp nẻo thị phi, đoạn dứt nhân quả. Bao nhiêu đó làm cho tánh Đạo các con sáng

ngời. Các con sẽ hóa giải mọi khó khăn khổ não để hiệp cùng Thầy.

Con ôi! Trên đời không có nỗi đau khổ nào bằng tay tự chặt lấy tay, mình tự hủy diệt lấy mình. Muốn tránh nỗi khổ đó, các con hãy học lòng Tạo-Hóa bao la vô biên vô lượng mà ở đời.

Từ ngôn ngữ, hành động, tư tưởng, có tránh được oan nghiệt, sự thưởng phạt đã có luật nhân quả thừa trừ chí-công vô-tư, các con đừng dại dột gây thêm nhân, tạo thêm nghiệp nữa.

Các con hàng Thiên-ân trong Đại-Đạo hãy cố dốc chí làm nên gương mẫu của sự thương yêu thì quyền pháp Đại-Đạo mới trọn tay thực hiện được. Cộng với công-phu tu luyện của các con, đó là tu chứng của kết quả sau cùng trong trường tiến hóa của các con.

THI

*Con có Thánh-Tâm sẽ có Thầy,
Thầy là Cha cả của Đông, Tây;
Tây, Đông đâu biết hay không biết,
Thì đức háo-sanh cũng thế này.*

Thầy ban ơn lành chung tất cả các con...

16. ÂN XUÂN CỦA ĐỨC CHÍ TÔN ĐẠI TỬ PHỤ

*CƠ-QUAN PHỔ-THÔNG GIÁO-LÝ, 30-12- Canh Thân (4-2-1981) —
NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ*

THI

BẠCH sắc hòa tan vạn sắc Xuân,
HẠC reo phụng múa cảnh thanh tân,
ĐÔNG an lão lạc vui Xuân Đạo,
TỬ đức thuần lương trọn điểm thân.

BẠCH-HẠC ĐÔNG-TỬ, Tiểu Thánh chào chư Thiên ân, chư liệt vị. Tiểu Thánh đến trước báo tin có **ĐỨC CHÍ-TÔN** giáng lâm. Vạy chư liệt vị hãy trọn lòng thanh tịnh tiếp nghinh...

(TIẾP ĐIỂN:)

NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ Kim Viết
Cao-Đài Tiên-Ông Đại-Bồ-Tát Ma-Ha-Tát

Thầy các con! Thầy đến giờ này để ban ơn cho các con và chư Phật, Tiên, Thánh, Thần sẽ bố diễn lành trong giờ Giao Thừa, để giúp thần lực cho các con chí thành tâm đạo được trọn hành Đạo sự trong niên trình mới.

Hỡi các con! Chỉ có bao nhiêu con cái đang quì trước đàn mà tâm các con chưa đồng nhất, thì bảo sao

thế sự chẳng biến thiên. Nhưng điều mà Thầy vui mừng hơn cả là ở lòng các con có một chí thành trung kiên sự Đạo. Nên dầu có chênh lệch vị ngã đôi chút cũng có thể thọ nhận được hồng ân của Thầy để các con hòa hợp cùng nhau, để cùng nhau bước lên Đại Thừa hầu thực hành sứ mạng Thiên Đạo.

Mùa Xuân này, Thầy muốn các con sống trong Quyên-pháp Đạo. Thầy đã dạy từ năm Giáp-Dần và chư Tiên Khai Đại Đạo đã kêu gọi hòa hợp các con để chuẩn bị trước những sự thay đổi của máy Tạo cuộc đời.

Bảy năm trôi qua rồi, hiệu năng vẫn còn trong giai đoạn kế tiếp. Các con hãy học lại từ năm, một cuộc thi học kỳ ba của Thiên ân sứ mạng, Thầy sẵn dành hồng ân cho những con lỡ lầm lỗi biết hối quay về với sứ mạng dầu ở nơi đâu cũng thế.

Này các con! Xuân Tân Dậu Thầy hỏi thử các con một câu, Thầy sanh cái gì trước nhất trong sự sanh hóa vạn hữu? các con đáp đúng Thầy sẽ thưởng...

Các con giỏi lắm. Con quên rồi sao? **Thiên nhất sanh thủy**. Như vậy Thầy dùng cái nguyên sơ này để ban ơn cho các con. Huệ-Chơn, con hãy đem bình Bạch-thủy nơi Thiên-bàn đến đây cho Thầy...

Con hãy đem để lại nơi Thiên-bàn, đến khi xả đàn chia cho tất cả các con từ lớn đến nhỏ. Tất cả các con hãy Thiên-định trong năm phút...

Các con nghe Thầy dạy:

THI

*Nguồn nước thiên lương tự buổi đầu,
Trong xanh mát mẽ tỏa đầu đầu,*

*Hiệp hòa thú vị cùng Xuân khí,
Sanh hóa vô biên phép nhiệm mầu.*

Thầy dạy bao nhiêu lời hôm nay với hồng ân của Thầy cũng đủ để các con vui hưởng một mùa Xuân bắt tận để hành đạo trong một năm dài sắp tới, chỉ e rằng các con quên lời Thầy dạy bảo nên dễ dàng bị chư ma lời kéo vào nẻo đọa đở thôi.

Thầy ban ơn lành cho tất cả các con hiện diện hôm nay cũng như các con không được may duyên.

THĂNG...

17. MINH CHỨNG SỰ ĐẮC QUẢ CỦA ĐẠO TRƯỞNG HUỆ LƯƠNG

*MINH LÝ THÁNH HỘI, ngày 7-6-Tân Dậu (8/7/1981) — NGỌC-
HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ*

THI

*BÁC-NHÁ là tâm của đất Trời,
THIÊN-SU kiến ngộ tại tâm người,
TAM TÔNG vạn giáo truyền tâm ấy,
PHÁP CHỦ đem ra cứu độ đời.*

BẢN TẶNG CHÀO CHƯ HIỀN HỮU THIÊN ÂN, chào
chư đạo tâm nam nữ.

Giờ này, Bản Tặng thọ lệnh báo đàn, chư Thiên
ân nghiêm chỉnh thanh tịnh để chờ tiếp giá Chí Tôn.
Bản Tặng cũng như dịp được dự chào mừng hiền hữu
Huệ-Lương được đăng phong phẩm vị **QUẢNG-ĐỨC
CHƠN-TIÊN**. Thật là một sự hồng ân vô lượng của **CHÍ-
TÔN** gia ban thêm Quyền Pháp để cho người có đủ sức
vận chuyển cơ linh, hoàn thành những công vụ còn đang
lở dở, để kết liễu chương trình hầu trợ thêm tinh thần ý
chí những Thiên ân phận sự nơi Hội-Thánh Truyền-Giáo
và Cơ-Quan Phổ-Thông Giáo Lý.

Ghi chú:

QUẢNG-ĐỨC CHƠN-TIÊN là một Thiên-vị cao

cả cửa hàng Thiên ân. Bản Tăng tạm giải sơ cho chư hiền hữu được thông đạt Thánh ý, rõ được trí thức, đạo đức và tài năng của Người, tuy chưa được viên túc cả ba, nhưng Chí Tôn muốn phó chúc cho Người để tấn tới hoàn mỹ đúng như trong Dịch-lý, hệ từ thượng truyện ở chương 6 là:

Quảng đại phối Thiên địa

Biên thông phối tứ thời

Âm Dương chi nghĩa, phối Nhật Nguyệt

Giản dị chi thiện phối chi Đức.

Vậy là “**QUẢNG ĐỨC**” gồm bốn câu rất tinh yếu.

Thôi chư hiền nghiêm chỉnh thay tửu trà để đón tiếp Thánh giá Chí-Tôn.

(SẮC DỤ ĐĂNG VỊ CHO ĐẠO TRƯỞNG HUỆ-LƯƠNG)

(TIẾP ĐIỂN:)

Thầy các con! Thầy mừng các con.

THI

*NGỌC quý thường nhưn giữ bọc thân,
HOÀNG Thiên ban mới được Tiên Thân,
THƯỢNG căn, thượng đức nhờ nơi đó,
ĐỂ Đạo hoàng dương cứu thế nhân.*

Hôm nay Thầy đến trao Sắc-Dụ đăng vị của Trần Văn Quế và cũng ban ơn cho các con tại Minh-Lý Thánh-Hội, Hội-Thánh Truyền-Giáo, và Cơ-Quan Phổ-Thông Giáo-Lý được thêm nhiều ân huệ, cùng nhau hoàn tất sứ mạng của nơi chính mình để được đón nhận phần thưởng nơi Thầy.

Trần Văn Quế là một nguyên căn xin Thầy nguyên xuống Thánh địa Việt Nam lập công hành đạo, phò trì Chánh Pháp. Trải qua thời gian 54 năm qua, một lòng chung thủy với Đạo, kham nhiệm quyền pháp từ dưới lên trên, làm tròn bốn phận **Lễ-Sanh**, rồi nhờ công hạnh siêng cần, Thầy ban cho **Giáo-Hữu**, thăng phong nhiệm **Giáo-Sư** công dày chí lớn nên nhận vào hàng sứ mạng thọ phong **Phối-Sư** đến **Ngọc-Chánh Phối-Sư** kiêm chủ trưởng Truyền-Giáo, Tổng-Lý Minh-Đạo Cơ-Quan Phổ-Thông Giáo-Lý. Thầy xét công lao đức hạnh, ngày một tháng sáu Tân Dậu, tại Thiên Đình được bái mạng thọ phong.

Sắc Dụ:

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ

Tam Giáo Qui Nguyên, Ngũ Chi Phục Nhứt.

Năm Đạo thứ: 56 — Tiết Quý Hạ

NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ VIẾT CAO-ĐÀI

SẮC LỊNH

Nghĩ vì trước ngày khai Đạo, các hàng đẳng nguyên căn xin Thầy nguyên xuống trần gian lập công hành đạo, thực thi cơ tái tạo, sứ mạng qui nguyên phục nhứt của buổi Tam Kỳ. Thầy vì thương nhân loại trần mê, mới nầy trao quyền pháp cho các hàng đẳng Thiên phong để đủ sức kềm chế nơn sinh, bảo trì cơ Đạo, hoằng dương Chánh pháp.

Song đám con ấy, vì kém đức thiếu tu mà lầm kể chước tà quyền, nên Đạo chia bảy tẻ ba, tinh thần bên trong rạn nứt. Không lẽ ngồi nhìn đám con nghịch lẫn nhau, Thầy thiết lập “Long-Vân Đại-Hội” chuyển cơ qui

nhứt để hàn gắn tình thương sự sống và quyền pháp tôn chỉ Đạo Thầy.

Công hạnh ấy, tâm đức ấy, **Huệ-Lương Trần Văn Quế** đã hi sinh đóng góp thật nhiệt thành, bôn ba khắp nước, **thiết tha với sự HÒA HIỆP. Chí hướng ấy trọn đời ôm ấp để thực hiện hai chữ Dung Hòa.** Mặc dầu chưa thành công nhưng ý-chí đã thành.

Thầy phong:

QUẢNG-ĐỨC CHƠN-TIÊN, gia ân quyền pháp trở lại Hội-Thánh Truyền-Giáo, Cơ-Quan Phổ-Thông Giáo-Lý, giữ nguyên vị, vận dụng thần lực điều hành quyền pháp đến khi hai nơi ấy có người đủ tài đức.

Các con Thiên ân và toàn Đạo y lệnh thi hành.

Thầy cũng gia ân cho Hội-Thánh Truyền-Giáo Giáo-Sư **Ngọc-Tín-Thanh** quyền **Phối-Sư** để đủ sức phụ tá Chủ Trưởng.

Đáng ra các con Thiên ân nơi ấy đều được gia phong, song để chờ sự điều hòa quyền pháp trong nội bộ.

THẦY THĂNG...

**18. ĐỨC CHÍ TÔN CHẤM THI HỌC KỲ
20 NĂM ĐẦU**

*Cơ-QUAN PTGL, ngày 18-02, Nhuận Ất Sửu (07/04/1985) —
CHÍ-TÔN THƯỢNG-ĐẾ*

THI

*Bạch ngọc dầu cho lẫn cát bùn,
Hạc gà đầu dễ lộn hình dung,
Đồng tâm xây dựng đời nên đạo,
Từ đệ ngày ngày hưởng phúc chung.*

Chào chư Thiên mạng, Tiểu Thánh đến trước báo tin có đức Chí-Tôn Thượng-Đế giảng lâm. Vậy chư Thiên mạng thành tâm thủ lễ tiếp nghinh. Tiểu Thánh xin xuất ngoại ứng hầu. Lui.

TIẾP ĐIỂN

**HUYỀN KHUNG CAO THƯỢNG ĐẾ KIM VIẾT
CAO ĐÀI TIÊN ÔNG ĐẠI BỒ TÁT MA HA TÁT**

Thầy các con!

Ngọc-Kiều, Thầy cho phép con an tọa điển ký.

Thầy mở Hội Công Đồng Tam Giáo chốn Thiên Đình chấm thi học kỳ tu tiến của các con trong 20 năm vận hành Cơ quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo

Việt Nam.

Các con hãy vui mừng vì Đạo nghiệp phát triển tồn tại đến nay. Kết quả đó, do sức che chở dìu dắt thiêng liêng mà thật cũng do chí trung kiên lòng nhiệt thành của toàn thể các con đã tỏ ra xứng đáng Thiên chức trong hạn kỳ đã qua.

Do đó, chư Phật Tiên Thánh Thần cầu xin Thầy đến ban bố hồng ân, phân định chức năng nhiệm vụ cho các con lớn nhỏ được thọ nhận ân đức vô biên của Thầy. Chư Phật Tiên Thánh Thần bố hóa điển lực dồi dào vào tâm linh các con đủ thần lực sáng suốt thêm hơn, trau dồi đạo hạnh thêm hơn, phát đại Bồ Đề tâm hơn nữa ngõ hầu xúc tiến chương trình phụng Thiên hoàng đạo sắp tới.

Các con làm thế nào đạo mạch luân lưu cùng khắp, thông suốt trong các con, trong mọi người thì sự việc bên ngoài mới suốt thông thành đạt.

Ý chí có vững vàng, nhận thức có sáng tỏ thì khí hoạt thần linh.

Đến giai đoạn này, trước khúc quanh thế cuộc. Thầy vẫn để cho guồng máy vận hành trật tự trong quyền pháp đạo và nâng đỡ bước đầu nhiệm kỳ mới để các con xứng đáng với sứ mạng Tam Kỳ tận độ cùng các đấng Phật Tiên Thánh Thần trong Hội Long Hoa.

Vậy các con thành tâm nghe Thầy dạy nội bộ Ban Chấp Hành.

I. BAN THƯỜNG VỤ:

1. Thầy ân phong Huệ Lương mãn nhiệm Tổng Lý Minh Đạo Vô Vi.

-Tổng Lý Minh Đạo: Thiện Bảo

–Phó Tổng Lý Minh Đạo: Chí Tín

–Tham Lý Minh Đạo: Đạt Minh

–Hiệp Lý Minh Đạo: Chí Thuần

–Tổng Thơ Ký: Chí Hùng

–Phó Tổng Thơ Ký: Thiên Vương.

2. Để các con an lòng hành đạo, Thầy cho phép các con tùy thời tùy cảnh dụng hình danh không cố chấp.

Các con Giáo sĩ cấp I và Tu sĩ đã tốt nghiệp cần tiến đức tu nghiệp thêm, **tích cực góp phần công quả chia nhau tạo thế nhân hòa**, trước nhất trong nội bộ Cao Đài, cùng suốt thông mục đích tôn chỉ lập trường đồng nhất trên Đại Đạo. Điều cần nhớ của các con là trình tự tu tiến từ Tu sĩ đến Giáo sĩ, các con cần suốt thông và nắm vững để các con khỏi bị vấp ngã nản lòng chậm bước vì tự ái cá nhân.

Việc kế là trình độ căn trí tiến hóa không thể đồng đều, thế nên cần phải lưu ý đến những con còn thấp kém tri năng học vấn, nâng đỡ dạy dỗ tùy năng khiếu sở trường dẫn dắt chia sẻ công quả đừng để rơi rớt một đứa nào thì các con không làm tròn sứ mạng tận độ.

Này các con!

*Các con lớn nhỏ một tình thương,
Un đức cho nhau đáng cột rường,
Chống vững tiền đồ trong một nước,
Cầm cờ Đại Đạo khắp muôn phương.*

Thầy ân ban Minh Tra kiểm cố vấn Ngoại giao và hành chánh:

Chí Thành, Chí Mỹ.

Các con Nữ Chung Hòa: Các con cũng là một bộ phận trong guồng máy vận hành phổ thông, phổ truyền Giáo lý Đại Đạo. Thế nên điểm son của Cơ quan cũng là điểm son của các con. Sự hi sinh đáng giá của các con Thần Thánh Tiên Phật rất khen ngợi, nhưng rất tiếc bình thường tâm chưa vững nên có nhiều chướng ngại trên bước đường công phu, công quả của các con vì nội thân ngoại cảnh.

Thầy ân ban cho các con giữ chức năng nhiệm vụ Ban chấp hành Nữ Chung Hòa như trước để các con bồi thêm công, lập thêm đức tiến bước Đại-thừa cho tròn sáng linh quang mà hoàn thành sứ mạng tận độ.

2. HIỆP THIÊN ĐÀI:

Này các con! Thầy miễn lễ các con đồng an tọa nghe Thầy dạy:

Trước kia Thầy có dạy: **“Đạo còn thì Hiệp Thiên Đài còn”** Quả thật vậy! Sáu mươi năm khai Đạo có biết bao nhiêu Thánh giáo, Thánh ngôn, lời Tiên tiếng Phật, đến ngày nay các con vẫn còn học hỏi với Thầy qua sự trung gian của đồng tử. Nếu chỉ có bao nhiêu sự việc thì chưa hết ý của Thầy muốn nói gì với các con. Đến một ngày nào Thầy không dùng đồng tử thì Đạo bị bế sao con! **Mà phải hiểu mỗi con đều có một đài hiệp Thiên.** Nếu con mở được cửa thì thông công được với Thầy khỏi phải qua trung gian của đồng tử, vì trước kia Thầy đã dạy, đã trao chìa khóa cho các con từ buổi sơ khai Đại Đạo.

Nhưng mấy ai giữ được thanh tịnh vô trần trực nhận chân tâm đại ngã. Bởi vì các con làm chưa được nên Thầy phải dùng đồng tử dạy dỗ các con.

Đồng tử được chọn bởi còn bầm chất thuần phác thiêng liêng có đức hi sinh chế ngự cá tính phàm tục thường tình mới có điển lực thông công thượng tằng Thiên điển giúp các con hoàn thành sứ mạng đã thọ lãnh trước Linh Tiêu.

Giữa thời nhiễu nường ly loạn các con hãy hết sức giác ngộ, công phu luyện kỹ để trực nhận chân tâm đại ngã, không thị hiện vọng tâm mới đủ thần lực hòa đời hợp Đạo cải hóa nhân tâm.

Trong giai đoạn này, các con cần phải có những Tịnh trường tinh khiết tôn nghiêm, trật tự gương mẫu, từ Chánh điện Thiền phòng, Khách đường cho đến những nơi Tịnh của tịnh viên nam nữ đều phân biệt thanh tịnh.

Thầy cũng lưu ý trong khi Thiên luật vận hành cơ tái tạo dinh hoàn hoặc đào thải, hoặc bảo tồn thì **việc làm của các con cần thận trọng đừng phô trương**, làm mà không làm, **không làm nhưng làm tất cả mới là Đạo**. Chư Phật Tiên Thánh Thần sẽ tùy cơ mà hộ trì các con.

Phần nghi lễ cúng bái sơ điệp tuy hình thức hữu hình nhưng cũng thể hiện nội tâm. Các con cần sắp xếp lại cho đúng và đồng nhất.

Về đường lối đối nội, đối ngoại như trong các khai trình tổng kết Đại Hội Thường Niên và mãn nhiệm kỳ được tạm thời áp dụng từng vấn đề cho hợp thời hợp Đạo.

Thầy phân định nhiệm kỳ mới một năm.

Các con hãy thực hiện đường lối kế hoạch tiến hành đạo sự. Thầy sẽ cho Giáo Tông Thái Bạch đến dẫn dắt các con Thầy ban ơn lành cho tất cả các con, Thầy hồi cung. Thắng.

HUẤN TỪ
ĐỨC CHÍ TÔN
(1965 – 1985)
THÁNH-NGÔN SƯ TẬP